

de portando per Regnum in terras fundaci, aut quod vendat Neap. in grossum, & soluat tertiariam, quando vendit, si vult extrahere p extra Regnum dimittat tertiam partem dicti ferri Regiæ Curie Afflicti. in Const. Regni magistrorum fundacarios nu. 3. vlt. que ad 6.

Tertij possessor molestari vigore decreti, seu sententiæ obtentæ an possint veritatem debiti impugnare in sententia expressi lata cum legitimo contradicte, fuit per S. C. decifum, quod sic, & proinde fuerunt absoluti possesores, Franch. decif. 524.

Tertius possessor conuentus a cessionario, cui virtute sententiæ soluit, an cedens possit pro solutione facta molestare ipsum ex causa refectionis cessionis; fuit decifum in fauorem tertij possessoris, Franch. decif. 119. Reg. de Ponte conf. 28. num. 7.

Tertius comparens in causa an possit producere testes post publicationem, & didicita testificata, fuit decifum, quod si ipse sciuerit litem motam quamuis ignorauerit publicationem, & didicita testificata deberet audiri in terminis, in quibus reperitur causa ita quod audiri non possit, nisi super articulis nouis non autē super eisdem, vel de directo contrarijs, sed si ipse ignorauerit litem tunc poterit testes inducere in causa etiam post didicita testificata super eisdem articulis, vel de directo contrarijs nisi principalis malitiose procurasset, vt compareret iste tertius ignorans. Afflicti. decif. 235. Muscatell. in pract. Sac. Conf. par. 3. glos. nomen num. 16. Fab. Anna conf. 98. nu. 6. Andr. Gayl. lib. 1. pract. obserua. in 71. obseru. Petr. Benintenti. decif. Bononi. in concl. 75. nu. 5. Ioseph Ludo. dec. Perus. 26. nu. 25. lul. Cæsar Imbrian. in tract. de primo, & secundo beneficio confid. 3. num. 6. Ioan. Franciscus del Castilio de decisione Sicil. 78. Riccius Collecta. decifio. 100.

Tertius comparens in causa an possit inter partes litigantes petere, vt supersedeatur in causa, distinguitur, quod si tertius comparens prætenderet eodem iure sicut col

litigator tunc erit in causa super sedendū & ita in Regia Camera Summaria fuisse decifum tradit Anna allega. 76. num. 6. & 7. licet postea facta relatione in Collaterali Consilio in causa, in qua subintravit Fiscus fuerit decifum, quod procederetur ad expeditionem causæ in ter partes saluis Iuribus Regij Fisci, Franch. decifio. 261. sub num. 14. & credo quod diuerso iure Fiscus subintrauerat in causa illa, & sic concordantur decisiones ipsæ Fab. Anna conf. 97. num. 14. Muscatell. in praxi Sac. Conf. lib. 1. p. 3. glos. mentionatarum num. 12. & in glos. nomen in addit. Borgn. Caua. dec. Fiuzan. 5. nu. 36. p. 4.

Tertius qui comparet ad coadiuuandum, vel ad infringendum, an possit impedire expeditionem causæ, fuit decifum in Sac. Conf. quod audiatur in terminis, in quibus reperitur, Fab. Anna conf. 92. putat pars, & hum. 24. ponit decifionem.

Tertius possessor rei immobilis super qua fuit præstita assilientia mediante sententia in rem iudicatam transacta contra hæredes debitoris, an debeat audiri in Iuribus suis, & impedire exequutionem sententiæ prædictæ late per spatium annorum viginti retro non obstante dispositione cap. conuentus, & si dispositio cap. prædicti oblatere videatur, nec præscripto iuris exequendi triginta annorum iuxta mentem Vrsill. decifio. . . locum militare videatur contra tertium possessorem fuit tandem ad relationem Mag. Cur. Vic. per Sac. Conf. remissa, causa eidem Mag. Cur. Vic. vt super petitis à tertio possessore auditis partibus Iustitiam faceret, & ita suspensa exequutione sententiæ prædictæ die 20. Februarij 1614. in causa Mathei de Maria, contra Hieronymam Melazzo poenes Actuarius Tramontanum Io. Baptista, de Thoro I. C.

Thesaurarius Regis an præcedat nobiles alicuius sedilis; per Sac. Conf. fuit datus terminus in causa, & interim prouisum quod nemo accederet, Fab. Anna conf. 40. de qua meminit Marcus Antonius

T t Sur-

Surgens de Neap. Illustr. cap. 27. nu. 25. verli. & in presenti cum equites, Mastrill. dec. Sicil. 130.

Thesaurarius Regni, qui interuenit in Regia Camera vti Thesaurarius, & Regis minister, dum bona fiscalia venduntur, an possit ea emere per interpositam personam alterius circumscripta eius persona tamquam officialis perpetuus, poterat contrahere citra tamen dolum, & fraudem, sed accedente bona fide, quae interfuerat, faciendo conditiones Regiae Curiae meliores conficiendo contra tractum palam praecedentibus publicis subhastationibus, & bona fide, ac iusto pretio, quod notissimum erat Proregi eiusque Collaterali Consilio ob quod mirandum non erat, quare per interpositam personam contraxerat existente stylo, & more Theaurarii sic contrahere, sicque eius praedecessores, concluditur in fauorem Theaurarii ex multis, vnde stante oblatione eiusdem meliori; fuit decisum in Regia Camera, ex quo conditionem Regiae Curiae meliorem effecit, proinde Theaurarium esse absoluendum, & sic per Regiam Maiestatem prolata, & promulgata fuit absolutoria sententia, vt pariat exceptionem in causa ciuili, vt late profequitur Regens de Ponte consil. 49. omne, & totum vbi in fine ponit decisionem Carolus Tapia in Pragmatica 16. volumus S. item vetat num. 3. & seq. de Offic. Procurat. Caesar. in suo iure Regni.

Thesaurus inuentus in domo aliena a mercenario data opera cuius erit; fuit seruatum, & decisum esse Domini Domus Grammat. in Capitul. Regni quia vero num. 8.

Testamentum conditum per filium familias ortum ex matrimonio noui vsus patre haerede instituto, an rumpatur ex alio testamento postmodum condito patre praeterito, & alio haerede instituto; fuit decisum patrem institutum in totum admittendum esse ad hereditatem exclusis alijs concurrentibus proximioribus, quando per consuetudinem non

esset effectus testabilis, quod testamentum facere non potuisset etiam instituto patre, verum testamentum conditum praeterito patre per filios familias de bonis, in quibus ex pactione non succedebant fuisse, & esse validum non obstante praeteritione, Franch. decisione 552. Molfetius in Comment. ad Consuetud.

Neap. p. 3. q. 24. nu. 15. & q. 46. nu. 27.

Testamentum conditum in loco remoto cum omnibus sollempnitatibus requisitis & numero testium vallatum an stante absentia Notarii, & testis aperiri possit prauius Iudicis decreto, q. aperiat, fuit dictum, quod sic, & traditur forma decreti praedicti in casu occurrente per Franch. decis. 530.

Testamentum per deportatum conditum, appellatione tamen pendente, an valeat vt legatarij legata consequi possent, vel ad haerem bona pertineant non vt haeres, sed vigore Auth. bona damnatorum C. de bon. damn. ex quo cum a sententia fuerit appellatum, & deserta appellatio, bona praedicta applicabantur haeredi non vt haeredi, sed tamquam propria ex dispositione Iuris, propterea fuit decisum non esse locum petite declarationi desensionis ad instantiam haeredis instigantis, Franch. decis. 501. Molfetius in comment. ad consuet. Neap. q. 47. in 4. par. num. 16.

Testamentum clausum in quo apparet fuisse sollempnitatem a Iure requisitam veritatem an sit nullius roboris, & momenti, fuit decisum, quod sic, & ita fuit conuentus absolutus Franch. decisione 429. Aloyf. de Leo l. 1. Cod. de Sacros. Eccl. num. 46.

Testamentum conditum ante ingressum Monasterij an rumpatur, vel sustineatur extraneis haeredibus institutis, non fuit decisum Franch. decisio. 423. ex eo quod conuenti cesserant licet intentaret per Monasterium relaxatis eis fructibus, & expensis, quamuis residere videatur cum opinione Bartoli in Authen. si qua mulier Codice de Sacrosanctis Ecclesijs vbi concludit, quod testamentum conditum ante ingressum religio-

nis valet, sed esse vacuum, quare in casu isto dum fuissent codicilli facti in infirmitate nulla cogitatione habita de ingressu, tamen stante ingressu & testamento deinde condito in beneficium monasterij codicillos corrumpere.

Testamentum primum rumpitur per secundum testamentum, non tamen quando primum testamentum esset inter liberos conditum, an procedat, quando mater in primo testamento instituisse filios naturales, non fuit questio decisa, quamvis concludatur in matre esse communem opinionem non procedere dispositionem tex. in §. ex imperfecto l. hac consultissima C. de testam. in patre vero esse communem opinionem in contrarium in Institutione, hoc est, ut testamentum non sollemne confectum inter liberos valet quoad matrem, non quoad patrem institutis liberis naturalibus tantum Franch. decif. 399.

Testamentum conditum per filium, per quod fuit institutum Hospitali contra substitutionem paternam, postmodum reuocatum, an talis reuocatio iure subsistat, fuit decifum reuocatione ipsam valere Franch. dec. 287.

Testamentum conditum ab vxore instituentem virum heredem de dotibus ad viri investigationem precedentibus dolosis actibus ex coniecturis habitis, an sit validum, fuit decifum non valere Franch. decif. 180. latè Farinacc. in eius praxi Crimin. tit. de falsita. & simula. contra. q. 162. nu. 78. Riccius Collect. deci. 481. & 397.

Testamentum conditum a filio familias contra patris consensum de feudo sibi a patre refutato, in quo legauerat matri certam quantitatem, quod licet de iure non subsistat, an valeat uti donatio causa mortis ex vi clausulae adiectae, quod si testamentum non valeret iure testamenti valeret iure donationis causa mortis, vel alterius cuiuslibet victimae voluntatis, fuit decifum ex quo in donatione praedicta non tantum consensus Patris requirebatur, sed praesentia donatariae, quae eam acceptet, & propterea, fuit absolutus conuentus ab impetitis,

Franchis decisione 4. num. 17. cum seq.

Testamentum conditum, in quo tantum heredis institutio demonstratur nec illud perfici potest, cessantibus etiam, testium requisitis, an iure subsistat, si proximiores testatoris ab intestato venissent; fuit decifum contra testamentum, verum venientes ab intestato succederent in partem bonorum hereditatis praedictae eistangentem virtute fideicommissi Grammat. decisione 62. Vrsill. decisione 143. num. 4. & 166. num. 1. Anto. Gabriel. lib. 4. tit. de testam. conclu. 9. num. 3. Muscarel. in praxi S. C. lib. 1. p. 1. glos. petitur num. 55. Peregrin. decif. Patau. 80. nu. 7.

Testamentum conditum a testatore, in quo substitutio alicuius continetur an possit ad instantiam substituti reasumi iuxta Cap. Regni concessum circa reasumptionem, si testamentum ipsum non aliter registratum esset in protocollo, sed in fasciculis scheda particularis reperiretur deficiente nomine Domini, Imperatoris, & Millefimi mortuo Notario, Iudice, & testibus pariter defunctis, ac alijs circumstantijs deficientibus, fuit decifum non esse concedendam reasumptionem praedictam Gramma. decif. 106. & in Cap. Regni ne personarum, Berard. Pand. de reasumpt. Instrum. p. 1. num. 53 & seq.

Testamentum nuncupatiuum factum per Notarium, Iudicem, & septem testes descriptos cum subscriptione tamen trium testium an probetur, fuit decifum, quod sic maxime fauore piae causa Afflicti. in const. instrumentorum num. 10. idem refert fuisse decifum in Sac. Conf. refert Vrsill. decif. 166. ut ad validitatem testamenti tres testes debent se subscribere eos citat Viuius in Sylua commun. opin. in opinione 940. incip. testes in instrumentis nu. 5.

Testamentum an pro parte annullari possit ob legata nulla, & pro parte validari ob sententiam, fuit decifum, quod sic, Afflicti. dec. 69. num. 9.

Testamentum conditum coram quinque testibus

testibus tempore pestis an valeat, ut faciat cessare causam intestati, fuit conclusum non valere Afflic. decisio. 25. num. 2. & seq. Iul. Clar. in §. testamentum in quæstio. 56. num. 3. Anna. in singul. 505. testamentum Anton. Gabriel. lib. 4. de testamen. conclus. 8. Boer. decisione 228. num. 10. Put. decisio. Rom. 372. par. 1. ubi censet Curiam ipsam sequutam fuisse opinionem Ias. in l. fin. Cod. de testamen. quod quando pestis est ita vigens, quod verisimiliter testes inueniri non possunt, quod tunc cum minori numero septem testium valeat Ant. Fab. in eius C. tit. de testam. definit. 26. Marc. Ant. Pereg. dec. Patav. 70. n. 1.

Testamentum à filia conditum patrem instituentem an valeat si probaretur effectum à filia tempore, quod non erat in sensu, & incipiebat mori, item quod dum erat in scriptis non fuerat sigillatum in præsentia testatricis, sed in sala ea absente, tertio dum præsupponebatur fuisse suppositum attentæ depositione iudicis ad contractus dicentis certos testes fuisse subscriptos in testamento, qui non interfuerunt in testamento, fuit decisum valere testamentum ipsum, nam præsumendum erit pro testamento propter auctoritatem notariatus Afflic. dec. 69. vlt. que ad num. 4. Boer. dec. 100. nu. 11. & dec. 101. nu. 10.

Testamentum de falso suspectum, an poterit impediri, ne Notarius ipsum reassumat in publicam formam, & Notario fieri mandatum donec aliter fuerit prouisum, fuit decisum, quod sic, & ob id ponitur practica, quod testes in testamento descripti deponant coram iudice, & si in fauorem testamenti deposuerint tunc dabitur licentia Notario ut reassumat, ceterum si contra testamentum deposuerint publicabuntur testes, & copia dabitur partibus, & ipsis dabitur terminus ad defendendum super reassumptione, & procedetur in causa petitionis hereditatis per hæredes ab intestato contra scriptos hæredes Afflic. dec. 113. Riccius collect. dec. 161.

Testamentum fratris, in quo instituta esset

turpis persona puta frater spurius, an censeatur inofficiosum; fuit decisum testamentum fuisse inofficiosum, & successiue fuit hæres institutus condemnatus ad quartam partem hereditatis sorori defuncti Afflic. dec. 125. num. 1. Anna. in singul. 506. Viuius in Sylua commun. opin. in opinione 865. testator nu. 23. in fine Theaur. dec. Pedem. 128.

Testamentum conditum tempore pestis contra iuris sollempnitatem coram quatuor testibus, & præbytero, in quo nulla apparet heredis institutio ab vxore dotata à fratribus relinquente medietatem eius dotium viro si testamentum prædictum iure non subsisteret, an iure codicillorum teneat dispositio talis semota clausula codicillari non obstante viri petitione iure testamenti postmodum in conclusione iure codicillorum præposita fuit decisum virum esse condemnandum ad restitutionem medietatis dotium re-tenta sibi alia medietate Afflic. dec. 134. eandem dec. commemorat Paris. conf. 32. vol. 2. nu. 43.

Testamentum continens institutionem heredis præpositam ad interrogationem Notarij an valeat, fuit conclusum, & ita decisum valere, quando esset testamentum nuncupatiuum, secus si esset testamentum in scriptis Afflic. dec. 143. nu. 3. Boer. dec. 240. nu. 5. Anto. Gabriel. lib. 4. tit. de testam. concl. 2. nu. 6. Camill. Salern. in consue. si moriatur in addit. incip. vltra dictum fol. 78.

Testamentum in scriptis conditum, an valeat deficientibus quibusdam sollempnitatibus, ut puta si non esset subscriptum propria manu testatoris, nec tenuit testamentum in eius manibus, sed in manibus Notarij existentis interrogando ipsum testantem si vellet illud esse testamentum, cessante pariter rogitu notarij, immò nec scriptum, & sigillatum à testibus in præsentia testatoris, & tempore quo testator in firmitate grauabatur, fuit decisum in S. C. non valere nec p. testamento in scriptis, nec pro nuncupatiuo, ex quo deficiebat in institutio heredis implicite, & explicite Afflic. dec. 143.

Testamentum in scriptis, in quo nullus testis se subscripserit, & ita confitebantur testem nullum subscripsisse loco testatoris imperiti, qui nesciebat scribere, an sit validum, licet fuisset iudicatum in Regia Audientia non valere, tamen in Sac. Conf. fuit decifum valere vti testamentum nuncupativum ob clausulam ibi appositam omni meliori modo, & via, Afflic. dec. 144. Reg. de Ponte conf. 46. nu. 24.

Testamentum an debeat reassumi in forma probante per Notarium pendente questione falsi, fuit decifum quod sic, & postea reassumpto testamento sequestrari poenes iudicem donec causa falsitatis decidatur, Affl. dec. 165. Tapia in Const. privilegia nu. 6.

Testamentum nuncupativum confectum per Notarium asserentem in eo interuenisse talem iudicem, & septem testes eos nominando, verum de illis non nisi tres erant subscripti, quoniam reliqui erant mortui, an probet, concluditur, quod non exceptis duobus casibus relatis, per Affl. dec. 166.

Testamentum inter liberos conditum, an censetur reuocatum per secundum testamentum cum clausula generali derogatoria, & non specificata reuocatione; concluditur, quod non contra opinionem aliorum tenentium partem affirmativam, & ita fuisse decifum in S. C. testatur Vrsill. dec. 111. nu. 15. & 16.

Testamentum in scriptis conditum, in quo deficiunt sollempnitates iuris, an in totum reuocetur, vel pro parte, & saltem vt testamentum nuncupativum ex clausula codicillari, quæ solet apponi in testamento, fuit testamentum in totum annullatum per Sacrum Consilium vt refert Vrsill. dec. 142. nu. 4.

Testamentum an rumpatur per natiuitatem posthumam nati in octauo mense; fuit decifum, quod non in causa Caradonix Filix Petri de Sancto Iuliano, Affl. in cap. 1. §. quin etiam num. 20. Episcopum vel Abb.

Testamentum conditum, in quo se subscriperunt iudex, Notarius, & testes in nu-

mero opportuno, ex quibus vnus testis dixerat non audiuisset Notarium stipulantem, an possit reassumi in publicam formam, Sacrum Consilium non coegit testem ipsum ad se subscribendum, sed fecit testamentum reassumi in publicam formam, quod certo tempore steterat in posse Commissarij, deinde fuit parti assignatum, atque iudicatum pro testamento Capyc. decif. 192. Anto. Gabriel. lib. 2. de Malefic. conclus. 31. num. 11. Hieronym. de Monte in tract. de finib. regund. cap. 51.

Testamentum Clerici factum sine Iudice per manus Notarij Apostolici an subsistat in Regno; concluditur, quod non, Capyc. dec. 201.

Testamentum furiosi an sit iure validum, si bene probatum non fuisset tempore testamenti fuisse sanæ mentis; fuit decifum in Sac. Conf. testamentum fuisse nullum Camill. Salern. in addit. ad Consuetud. si moriatur incip. vltra dictum folio 78.

Testamentum filij familias an valeat patre præterito, fuit decifum in S. C. valere testamentum deducta legitima patri debita, lo. Andr. de Georg. in allega. 27. circa validitatem num. 12. & allegat. 33. num. 23.

Testamentum conditum per filium familias Neapolitanum, & militem extra Ciuitatem Neapol. reuocando aliud testamentum magis sollempne, in quo septem testes interfuerant, & quinque in primo an valeat in præiudicium religionis hierosolymitanæ, ac Patris qui succedere non poterat, ex pacto consuetudinis (alla noua manera) in beneficium succedentium ab intestato, concluditur quod sic per lo. Andr. de Georg. in allegat. 27. & 28. licet in priori vbi ponit num. 16. decisionem fuisse decifum secundum testamentum valere.

Testamentum conditum tempore pestis, quo tempore copia testium haberi nequiuisset, si fuerit conditum non tamen numero testium adhibito adhuc necessario, & Rex ad supplicationem hæredis instituti vel legatariorum de plenitudine

ne potestatis confirmauerit tale testamē-
tum ex regia potestate omnem supplet
in eo defectum & legis impedimenta
cessant, & tollantur, an hoc valeat, & li-
cet videatur dicendum quod non per
Lae. de Pen. in l. 1. C. de ijs qui in exil.
dat. & c. lib. 10. num. 19. & seq. tamen
sub num. 17. refert contrarium vidisse
de facto seruari in Curia quod multis ra-
tionibus comprobat, & num. 34. concor-
dando opiniones annuit, quod aut res
non est integra, sed ex sententia, vel alias
bona possideret heres legatarius qui for-
te veniret ab intestato, & tunc Princeps
tale testamentum confirmare nequit, aut
res est integra, & tunc posset non tamen
sine causa & sic procedunt iura secunde
opinionis decise.

Testamentum nuncupatiuum conditum ab
aliquo lethaliter vulnerato dum mede-
retur instituendo vnam ex sororibus tan-
tum coram pluribus testibus ibi coadu-
natis, non tamen ad hoc conuocatis abs-
que Notario, & Iudice, an valeat, & non
est dubium in iure, quod testes debent
esse rogati in testamento l. haeredes pa-
lam §. in testamentis ff. de test. vbi Doct.
Socc. in reg. 505 testes Alex. in l. Prætor
Sistini num. 5. ff. de eden. quod non
tantum procedit in testamentis in scri-
ptis, sed etiam in nuncupatiuis, vt notat
Ias. d. l. hac consultissima num. 2. & Alex.
ibi num. 3. & subdit Aretin. in §. sed hæc
quidem num. 7. insit. de testam. quod te-
stes in testamento debent esse rogati, &
adhibiti specialiter ad quod sint adhibi-
ti, nec sufficit si fortuito in testamento
interfuerunt d. l. haeredes palam §. fin. ex
quo Bart. in l. Diuus ff. de test. milit. dicit
quod licet testes deponant, quod Titius
instituit Seium non dicant se se adhibi-
tos, & rogatos à testatore nihil probant,
nam testes illi dicuntur rogati, qui ad
hoc adhibiti sunt, quia illi, qui sunt for-
tuiti & transeunt, non dicuntur roga-
ti Bart. l. fin. num. 6. C. de codicill. vbi
Pom. notat in addit. incip. testes rogati,
quod si testator dixerit in præsentia quin-
que testium non rogatorum volo relin-
quere Titio decem, quod tale verbum

non induceret dispositionem ex quo nõ
sunt rogati testes &c. sed ijs non obstan-
tibus contrarium fuit decisum in Sacra.
Cõs. dispositionem ipsam fuisse validam
& successiuè donationem factam per in-
stitutam in beneficium Monasterij dona-
tarij, vt patet in processu agitato inter
Monasterium Sanctæ Mariæ Sanitatis
cum poenes de Mon-
dellis referente Regio Consiliario Mar-
co Antonio de Ponte Commissario cau-
sarum olim dicti Monasterij nunc Regem
electo apud Catholicam Maiestatem,
& credo Sacra. Conf. fuisse motum atten-
ta necessitate testandi ob imminens vi-
tæ periculum, ad quod extat notabilis
decisio Aretini n. fallor in §. testamen-
tum num. 3. Inst. de testam. qui dicit,
quod si aliquis testis recedit vel necessi-
tate naturæ, vel propter morbum super-
uenientem sibi antequam alius subroge-
tur possit aliquid in testamento coram
alijs fieri, & gloss. d. l. cum antiquitas ver.
in medio in fine dicit quod sic, & hoc se-
quitur ibi Salyc. & maxime vbi salus pe-
riclitantis exigit celeritatem, vt ibi li-
cet Riccard. Malumb. Doct. Crem. teneat
contrarium, quia eadem ratione subro-
gatus de omnibus gestis debet habere
notitiam, ego autem ex mente Raph.
Fulg. & Florian. in d. l. cum antiquitas sic
dicerem, aut quærat an antequam sub-
rogentur aliquid possit geri, & tunc aut
imminet necessitas, & periculum vitæ te-
statoris, & tunc fieri poterit, aut non
imminet periculum, & nihil interim fieri
poterit, donec alij subrogentur, & tunc
alij subrogati veniant, oportet, quod in-
terrogent alios quid actum sit vsque
ad illam horam, & si totum id factum
fuerit in eorum præsentia, & tunc si
præsentis respondeant, quod sic non
est opus, quod eorum subrogatis reno-
uetur, quod prius actum fuerat, & ita
intelligitur gloss. in ver. ab eodem vers.
seiscitare sunt verba Aret. ibi patrocinat
integerrimo l. C. Fabio de Falco aduo-
cato dicti Monasterij meo amantissimo
patruo, cuius anima requiescat in pa-
cem Regno Cœlorum Ioan. Baptistæ

de Thoro l. C. Neapolitano.

Testari an possit mulier carens liberis à fratre dotata cum pacto in capitulis adiecto, quod si decesserit absque filiis do-reueriti debeat fratri certum quid per virum lucrandum, & è cõtra in beneficium viri; fuit decifum, quod respectu bonorum paternorum, & maternorum licetè possit testari in beneficium viri, sed quoad bona fraterna secus, Franch. decif. 196. Ioa. Franc. del Castillo decif. Sicil. 25. nu. 10.

Testari an possit mulier vivens lure Longo bardorum sine mundualdo; de lure fuit decifum, quod non, Afflict. decif. 260. Maranta in specul. 3. par. num. 125. Maxilla in consue. Bari rub. qual. mul. alien. perm. S. mulier nulli num. 14. Molfel. in Comment. ad Consue. Neap. tit. de renunc. q. 19. nu. 11.

Testator censetur grauasse heredem quanto minus fieri potest, & præsumitur velle quod ius disponit, fallit, quando essent sõe nixe institutæ quia cessant prædicta, & ita fuit decifum, & sic non procedit tex. in cap. 1. de eo qui sibi, & hered. suis Versil. deci. 44. nu. 30.

Testes domesticci non integri an sufficiant ad condemnationem in causa criminali, fuit decifum quod non quoad penam ordinariam Franch. deci. 538.

Testes in criminalibus in causa appellationis an possint repeti, fuit decifum, quod sic, Franch. dec. 668. Riccius collect. decisio. 234.

Testes recepti in Iudicio agitato cum conuento ad instantiam aëtoris an possint reijci à laudato in auctorem, ex quo non interuenit in iuramentis ipsorum post Iudicium per eum assumptum; fuit decifum pro validitate testium Franch. decisio. 462. Rouit. in pragm. 2. de dilation. num. 6. Muscatell. in praxi S. Conf. lib. 1. par. 3. glos. pari passu in additio. litera B.

Testes an possint recipi post publicatum in causa, quando culpa, vel malitia examinantis, seu Iudicis fuerit omisum illos recipi; fuit decifum, quod sic, Franch. decisio 371. Muscatell. in præf. Sacr.

Conf. lib. 2. par. 3. glos. partis num. 93. & seq.

Testes examinati inter aliquos super vno re an fidem faciant contra vnum ex conuentis ad instantiam tertij in eodem Iudicio non existitnt sed nouissime comparentis; non fuit decifum, Franch. decif. 345. licet Iudices fuissent in paritate, votorum alij enim inclinabant pro absolutione conuenti, alij vero pro condemnatione Rei, tamen concludi videtur nõ prodesse tertio depositiones testium inter alios factas.

Testes examinati in tota causa, & etiam in primo, & secundo beneficio an computantur intra numerum præfixum, vt non recipiantur vltra quadraginta aut quinquaginta testes iuxta Pragmaticam fuit decifum, quod sic, Scip. Rouit. in prag. 5. 1. de offic. S. C.

Testes repetendi an sint per examinatorem interrogandi, & eorum dicta per extensum redigenda, an vero per viam simplicis repetitionis se referendo ad priorem depositionem in alia, vel in eadem causa, factam, vel ad reuelationem excommunicatæ, fuit decifum esse interrogandos, & eorum dicta per extensum redigenda, Scipio Rouit. in prag. 9. n. 13. de ordin. iudic. licet contrarium tenuerit in facto Carauit. in ritu 72. nu. 14.

Testes in causa producti, si vti suspecti redarguerentur per partem aduersam, an illos præsentare teneatur, vt fidem facerent, fuit decifum quod testes venirent, lo. Angel. Pisanel. in prag. testem falsum nu. 13 de falsis.

Testes an recipiendi sint post publicationem in causa super articulo præsentato per Reum cum clausula Iudicis saluo Iure, impertinentium concernente cõtrarium, quod fuerat productum & verificatum ab altera parte; fuit decifum qd non admittatur examen testium producendorum per reum conuentum ad probandum contrarium, quod fuerat verificatum per Auctorem, quamuis esset ad concomitantiam scripturæ Afflict. decisio. 33. Grammat. decisio 95. hum. 5. Sigismund. Scacc. de Iud. caus. ciuil. & crimin. cap.

100. num. 13. Caroc. decisio. cal. 49. num. 19.

Testes examinati parte non citata ad videndum iuramenta, an sint validi, videtur concludi, quod non, Afflict. decis. 39. num. 3. & latè in decisio. 47. de qua meminit Marant. in tract. de multipl. alien. num. 257. Tapia in ritu 143. Muscatell. in pract. S. C. par. 5. gloss. iuramenta num. 10. & 14.

Testes an possint induci post publicationem, si instrumentum productum fuerit, quod indigebat probatione testium ad concomitantiam, fuit practicum, quod sic, Afflict. dec. 216. sub nu. 5.

Testes examinati in causa in prima instantia, an possint repulsari in causa appellationis; fuit decisum non esse concedendam repulsam contra testes examinatos in prima instantia, nisi vellet ipsos pars repulsare tamquam falsarios Afflict. dec. 266. Campanil. ad Alber. Oliuam. in ritu Archiepisc. Cur. Neapol. ritu 33. num. 15. Anna in singul. 443. ubi tradit ita fuisse alias decisum, & in alia causa oppositum, sed ob paupertatem litigantis, qui non potuit se defendere Couar. pract. q. cap. 17. sub num. 5. Viuius in Sylua commun. opin. in opinione 926. incip. contra testes sub num. 5. vers. in contrariam vero, Matrill. decis. Sicil. 97. num. 2. latè Iul. Casar Imbrian. in tract. de repulsa confid. 3. num. 64. Riccius in Collect. dec. 620. Peregr. dec. Patru. 146. nu. 14.

Testes recepti, & examinati per Notarium asserentem sibi fuisse à Iudice commissum examen testium, an valeant, ut fidè faciant ob talem simplicem asseritionem Notarij, fuit decisum nullam fidem facere, nec potuisse Notarium sic de commissione asserere nisi per alium Notariū fuisset facta commissio, & successiue testes receptos non valere Afflict. dec. 317. Mascard. de probat. conclus. 1101. num. 9.

Testes duo deponentes de confessione extrajudiciali hoc est vnum auduisse in vno loco, alium in alio, an coniungantur iuxta Doctr. Castreals. conf. 378. &

276. fuit conclusum in Sacr. Conf. quod non, & sic contra opinionem Castreals. Afflict. decisio. 364. num. 3. Peregrin. de fideicommiss. artic. 46. num. 32. confessio ista extrajudicialis per duos testes probari debet ad hoc, ut semiplenè probet, & ita iudicatum aliquando meminit Fab. Anna in praxi obseru. obseruat. 3. iuramentum, Viuius in Sylua commun. opin. in opinione 945. incip. testis vnus num. 7. Puteus decis. Rom. 476. par. 2. Farinacc. dec. Rom. 10. & dec. 24. centur. 7. Camill. Lepid. dec. Luc. diuers. 107. col. 5. Marcus Antonius Bellon. decisio. Genoux 5. num. 7. in fine Riccius Collecta. decisio. 127. Cornazan. decisio. Lucen. 68. num. 10. Hieronym. Marilian. decis. Ianux 48. num. 17. Anto. Fab. in eius C. tit. si cert. petat. definit. 4. Franc. Monal. conf. 105. vol. 2. num. 3. & conf. 118. nu. 26. eo. vol.

Testes deponentes in fauorem Vniuersitatis an sint idonei maximè si essent homines ipsius adeo quod in facto liquebat de altercatione certæ Gabella, & tractabatur de iure exigendi, quod fuerat alicui à Rege concessum, contrarium tamè vniuersitate prætendente, & iuxta communem distinctionem Doct. concluditur quod quando adessent aliqua, quæ probari nequeant nisi per eosdemmet homines, ut puta electio per illos de Collegio tunc erunt legitimi testes quando verò essent aliqua, quæ de sui natura possunt per alios verificari, & tunc aut negotium illud principaliter spectandum esset ad Vniuersitatem, quatenus ad commodum & honorem ipsius tunc essent idonei, quando vero commodum spectaret ad singulos de Vniuersitate vt in materia. . . . & aliorum tunc secus esset, & propterea attentis prædictis fuit votatum in Sacr. Conf. non esse tantam vim faciendam testibus Vniuersitatis, sed potius dictis testium productorum pro parte conuienti deponentium contrarium, & sic contra Vniuersitatem fuit decisum Afflict. dec. 400. Farinacc. de oppos. contra test. q. 60. num. 471. cum seq. Anto. Gabriel. lib. 1. tit. de testibus conclus. 4. num.

num. 3. Vinius in Sylua commun. opin. in opinione 916. incip. testibus Vniuersitatis in vers. aliam etiam reperio Riccius in collect. deci. 701. Triuisan. dec. Venet. 35. lib. 1.

Testes omnes de Vniuersitate deponentes pro Vniuersitate, an admittantur; fuit decisum quod non; ex quo ipsa Vniuersitate censetur deponere, vt tradit Vrsill. decif. 376. sub nu. 4.

Testes absentes, qui debent coram Iudice se personaliter presentare cuius expensis debent venire ad se repetendum; fuit in Regia Camera decisum sumptibus petentis, Vrsill. dec. 137. sub nu. 6.

Testes deponentes, quod Titius semper posedit, & continuè post mortem Sempromij, & in veritate posedit post mortem licet ipse Titius successiuè possederit, an sint de falso redarguendi; concluditur, quod non, & multis rationibus saluantur per Cappy. deci. 37.

Testes citati, & producti in causa ad instantiam vnius partis, an possint cogi ad instantiam alterius ad deponendum, concluditur, vt tunc teneatur pars testes producens examinari facere, quando iurasset testis ille, sed si iurasset, & non fuisset examinatus altera pars poterit illum examinari facere, & ita explicatur dictum. Innoc. in cap. presentium de test. Cappy. decif. 39. Anna in singul. 510. testis dicit fuisse decifum, quod sic in Sac. Conf. vt infra verbo testis, & vtroque allegat Tapia in ritu 87. item seruat ipsa Curia, quod citatis Flamin. Cath. decifio. Genuz 106. num. 9. vbi ait fuisse ibi decifum iuxta predictam decif. Rouit. in pragm. 9. de ordin. lud. num. 4. Vrsill. decif. 216. num. 10. Muscatell. in praxi S. Calib. 1. p. 5. gl. citati nu. 22. Hieron. Marilian. dec. Ianuz 41. vbi tradit ita fuisse decifum in dicto senatu.

Testes noui an possint examinari ab vna, ex partibus litigantibus alia inuita, si facta publicatione testium coram arbitris, expiratoque copromisso, & causa introducta coram Iudice, & coram eo haberet terminum ad faciendas probationes; fuit decifum, quod dicta pars non

possit producere testes super veteribus articulis, sed super nouis si voluerit, dummodo articuli non sint de directo contrarij articulis veteribus alterius partis Cappy. deci. 47.

Testes presentis falsi contumaces an condemnari debeant ex eodem processu si non appareret, quod falsum deposuissent; fuit decifum, quod pars producens testes ipsos, contra quos presentitur falsitas teneatur eos presentare alias eorum depositionibus nulla fides habeatur, Cappy. decif. 60. Baiard. ad Clar. in S. falsum num. 62. Horat. Rouat. decif. Lucens. diuers. 64.

Testes presentes citati locis extra Ciuitatem degentes nominati articulisque presentatis infra terminum an possint examinari etiam post terminum elapsum, fuit decifum, quod actor reintegretur ad examinandum Cappy. decif. 90. vsque ad num. 4. Iul. Cæsar Imbrizan. in tract. de repuls. repulsæ par. 1. confid. 1. nu. 83.

Testes an compellantur venire ad locum Iudicij si reperirentur absentes in causa ardua ciuili, & cuius expensis; fuit decifum, quod testes omnes presentes infirmis, aut aliter impediti venirent ad locum Iudicij sumptibus partis id petentis, pro quibus deponere habeat pecuniam Cappy. decif. 90. num. 4. & seq. Farinac. de opposit. contra exam. test. quæst. 78. nu. 233. Maxill. in Consuet. Bari rub. de dilat. nu. 38. in fine Carol. Tapia in const. legitimè lite Rota Bonon. Petr. Beninten. conclus. 74 num. 4. Muscatell. in praxi Sac. Conf. par. 5. glof. suspectorum num. 12.

Testes asserentes se aliter, vel non ita dixisse, & sic contra Notarium, an valeant eorum depositiones, vel operantur, vt de falso principalis puniatur, distinguitur quod in criminalibus magis statim dictis testium quam notarij scribentis, quod intelligitur quoad condemnationem, non quoad inquisitionem formandam, vel torturam inferendam, in ciuilibus autem è contra statim magis dicto scribentis, quam testibus, cumque in occurrenti casu non omnes testes id assererant, sed aliqui

aliqui ipsorum propterea nulla habita-
ratione de ijs fuit principalis absolutus
Capp. decif. 94. Clarus §. falsum num.
11. Horat. Marchef. in addit. ad Tartagl.
in Margar. filci cap. 10. incip. credo te
non ignorare Petr. Caball. cent. 2. ca-
sus 183. num. 3. resol. crimin. Farinacc.
in eius praxi crimi. tit. de falsit. & simul.
cont. q. 158. par. 2. num. 202. Ioseph de
Sesse decif. Aragon. 107. Riccius collect.
decif. 65. 1.

Testes de Vniuersitate deponentes in fau-
rem Vniuersitatis, quando vtilitas non
totaliter in beneficium Vniuersitatis ten-
deret, sed ipsorum Ciuium, an probent,
& dum fuisset probata per Monasterium
conuentum possessio fidei, & diffidei pa-
sculandi in memoribus eius, ac detinendi
ibidem eius animalia, & contrarium per
Vniuersitatem verificatum, fuit decifum
per Sacrum Consilium in beneficium
ipsius Vniuersitatis nulla habita ratione
de testium depositionibus Vniuersitatis,
Grammat. conf. ciuil. 77. æterni numinis
præsidio.

Testes ad futuram rei memoriã ad actoris
instantiam an possint examinari, si reus
discessurus esset ex causa necessaria, &
non teneatur dimittere procuratorem,
fuit conclusum in Regno Siciliæ rem-
ipsam esse componendam, quod infra
quatuor menses nihil fieri possit nisi exa-
minari facere testes existentes in pericu-
lo mortis, & post quatuor menses exami-
nari omnes testes ad futuram rei memo-
riam, & etiam procedi in causa principa-
li prout Iuris Capp. decif. 123. à num. 6.
ad finem.

Testes ciues habitantes in terra, quæ litigat
cum Barone, an admittantur contra Ba-
ronem, quando conspirati essent contra
ipsum, concluditur, quod non, & ita fuit
decifum, & in alia causa, vt tantum cleri-
ci, & Monaci admittantur, & ita in alijs
causis fuit pluries decifum Anna singul.
82. Ciues.

Testes, qui sunt custodes agrorum, & porta-
rum sunt viles personæ & eis non creditur
sine testibus, fuit decifum bis in S. C.
Anna in sing. 122. Custodes.

Testes si non reperiuntur repetiti post pu-
blicatum in causa criminali etiam ad in-
stantiam partis, an repeti possint didici-
tis testificatis, & infra quindecim dies
non poterit differri iuxta pragm. & ita
fuit decifum in S. C. Anna singul. 423.
publicatio.

Testes deponentes memoriam hominum
extare præferuntur alijs deponentibus
memoriam hominum non extare, & ita
fuit decifum in Regia Camera Summa-
riæ Anna sing. 511. testes Riccius in col-
lect. dec. 673.

Testes quando debent examinari per Com-
missarium causæ cuius expensis erūt exa-
minandi; fuit decifum in S. C. expensis
petentis vnde fuit factum depositum.
Anna sing. 519. testes Tapia in const. in
pecuniarijs.

Testes examinati parte non præsentem, nec
non per contumaciam abente, an pro-
bent, seu iure substantant; fuit decifum in
S. C. quod non Grammat. in ritu M. C.
V. incip. item si in rub. testium 19. folio
155. ater.

Testes deponentes super verbis testamenti,
quamuis concordantes esse debeant, vt pro-
bent, si in verbis essent discordantes, li-
cet in re, & effectu testes, an probent
pro testamento, & sic pro legatario; con-
cluditur, quod sic per Grammat. conf. ci-
uil. 52. in Christi Saluatoris nomine,
& ita fuit in Magna Curia Vicariæ iudi-
catum idem Grammat. conf. ciuil. 50. In
Iesu Christi redemptoris nu. 42.

Testes deponentes aduersus obligationem
stipulatam poenes Actuarium, in qua
vir, & vxor se obligauerant sponte iuxta
assertionem Actuarii quamuis vxor eo
tempore ante obligationem recesserat lu-
gendo à præsentia viri, qui redeundo ad
Cameram euaginato ense accesserat ad
eam, quare stipulatio obligationis inter-
cesserat, si quæratulatio essent de falsa asser-
tione, & deinde carcerati, an iure id li-
cito detineri debeant attenda veritate
negotij sic gesti, fuerunt per Magnam
Curiam Vicariæ liberati, Gramma. conf.
crimin. 30. incomprehensibilis Dei au-
xilium.

Testes an censentur dubij, & contrarii ita ut puniri possint, si deposuerint fecisse aliquem vnicum actum in aliquo loco, & deinde examinati in alijs articulis idē concernentibus deposuerint actum prædictum nullo modo fecisse, quia non euenerat casus; concluditur ex secunda depositione generali restringi ad specialem hoc est actum nullum fecisse, nisi supradictum; & ita fuerunt per S. C. libertatis, nec amplius molestari Gram. cōf. crim. 33. redemptoris gentium præsidio.

Testes deponentes illos de tali familia esse Vassallos Ecclesiæ, & per Baronem oppositum probatum fuit, an falsi iudicentur attendenda regula quod indefinita in testibus non æquipollet vniuersali; fuit per Mag. Cur. Vic. factō verbo in Collateralis Consilio decretum, & conclusum, minime dici posse testes falsum deposuisse, verum ex eorum depositionibus dari materiam iudici ad inquirendum in alterutrum Grammat. voto 26. Saluatoris Mundi suffragio, & in dec. 60. num. 5.

Testes ciues licet admittantur in causis vniuersitatis respicientibus singulos, ut vniuersos non tamen admittuntur in causis concernentibus materiam pascuorum, in quibus ciues ipsi emolumentum percipiunt, & si non principaliter, sed consequutiue, vnde repulsio à testificando oritur quod testis repellitur à testimonio non tantum quando principaliter, sed quando consequutiue commodum sentiretur, & ita fuit olim iudicatum in Consilio Regis per Bartholomeum de Capua, ut refert Luc. de Pen. in l. in filijs num. 5. colum. 5. ver. quid autem, si non principaliter Cod. de decurion. lib. 10. quem citat Franch. decisio. 197. num. 10.

Testes ad concomitantiam scripturarum, priuatarum, an admittantur post conclusum in causa, concluditur, quod non, immo nec post publicationem, ut fuit decisum in Sac. Conf. 10. Angel. Pisanell. ad Afflict. dec. 272.

Testes deponētes super cōsuetudine depone-
re debēt de visu actus cuius cōsuetudo allegatur, & de actu frequētia, & tē-

poris diuturnitate, & q̄ tales actus fuerunt facti taliter quod interuenit tacitus consensus populi, vel maioris partis, ex quo non sufficit testem deponere talem consuetudinem esse Dec. conf. 42. num. 13. & 14. allegat Abb. conf. 53. attingendo, qui refert ita fuisse iudicatum Neapoli, & ita ipse Dec. firmat conf. 215. col. 2. Paris. conf. 37. vol. 1. nu. 37. & credo de hoc esse decis. Affli. 321. nu. 17. & 18.

Testis falsus apparens ex duabus depositionibus in diuersis Tribunalibus habitis, quorum aures offendi videntur, & ad quem spectabit cognitio, si ipse fuisset vassallus alterius Baronis, fuit decisum, spectare ad eum qui præuenit in carcerando, quamuis non esset eius vassallus, Franch. deci. 582.

Testis falsum deponens, non tamen principale negotium tangens, sed aliquod accessorium an admitti debeat ad tollendam compositionem; fuit decisum, quod sic, Grammat. decisio. 43. & decisio. 60. num. 16.

Testis examinatus parte non citata ad videndum iuramentum licet sit nullus, an consulendum sit ut repetatur parte citata, concluditur quod sic, bene verum est, quod in facto occurrenti erat conclusum in causa, & facta conclusione clauditur os parti, ut nil amplius probari possit Capyc. decisio. 35. num. 7. Troy. in prag. 9. de exam. test. num. 3. Franch. dec. 668. & 716. Gram. dec. 28. nu. 6.

Testis subscriptus in instrumento, an compellendus sit ad se subscribendum mortuis alijs testibus, ipso tamen viuente, cum Notario si dixerit se de hoc non recordari, Domini de Consilio habuerunt pro claro, quod testis iste non poterat compelli ad se subscribendum Capyc. dec. 29.

Testis admissus ex intervallo ad instantiam partis ad corrigendum suam depositionem, an probet; fuit votatum quod de tali repetitione an fieri potuerit, habeatur in decisione cause ea ratio, quæ de iure habenda erit Capyc. dec. 61. cum citat Viuius in Sylua commun. opin. in opinio-
ne 905. incip. testis ostendens nu. 2.

Testis

Testis falsus, si fuerit contumax, an per ipsam solam contumaciam puniri debeat de falso iuxta formam Reg. Pragmat. testem falsum, fuit decisum in Sac. Conf. contra votum Mag. Cur. Vic. quod non, nam fuit alias interpretata dicta Pragm. procedere quando constaret testem falsum deposuisse Gram. d. pragm. testem falsum de falsis sub num. 15. Baiardus ad Clar. §. falsum nu. 126.

Testis religiosus de variatione convictus an possit torqueri, vel puniri per Iudicem laicum, coram quo deposuit, concluditur quod non Capyc. decisio. 142. Clarus in §. fin. q. 25. num. 4. Farinacc. de opposit. contra dicta test. num. 103. Anto. Gabriel. in lib. 7. titul. de Malefic. conclus. 27.

Testis citatus ab una parte an possit examinari ab aduersario, & si non fuerit citatus ab eo, fuit decisum in Sac. Conf. quod sic, Anna in singul. §. 10. testis Muscatell. in praxi Sac. Conf. lib. 1. par. 5. gloss. citati num. 22. supra eo verbo testes citati.

Testis falsum deponens ob defensionem, inquisiti licet non tendat contra Fiscum in causa in qua veniret imponenda poena mortis scilicet naturalis, nec civilis, sed ad euitandum ne pro vulnere illato per inquisitum puniretur, facta relatione in Collaterali Consilio fuit condemnatus ad remigandum ad tempus quamuis per prius fuisset condemnatus ad manus mutilationem Grammat. voto 5. Saluatoris Mundi Clar. §. falsum num. 6. idem Grammat. in constit. qui falsitatem num. 2. Farinacc. in tracta. de opposit. contra dicta test. quest. 67. §. 1. num. 19. Viuius dec. 120. nu. 20. Petr. Caball. resol. crim. cent. 2. cas. 165. nu. 24.

Testis varius in suis depositionibus factis diuerso tempore, non tamen in concernentibus substantialia depositionum, sed per obliuionem temporis in cognomine alicuius, vel in die, an per hoc dicatur falsus ita, vt de falso puniri debeat; fuit per Mag. Cur. Vic. decisum, & confirmatum decretum per Sacrum Consilium, esse ipsum testem carceratum sub fideiusoria cautione liberandum de stando lu

ri in forma Gram. voto 36. in Iesu Christi Redemptoris Ant. Gabriel. lib. 7. de malefic. concl. 5. nu. 18.

Testis ab una parte productus an possit ab eadem repulsari, & licet de lure concludatur quod non cum videatur approbatus tamen fallit, quando ex noua causa oriretur, vt puta ex inimicitia, vel si per corruptelam falsum deposuerit, secundum quam limitationem Sac. Conf. iudicauit in causa occurrēti relata per Tapiam in ritu Mag. Cur. Vic. item quod facta publicatione numero 3. in opere Iuris Regni.

Testis deponens falsum coram Iudice in competenti debet ab eo cognosci ex reg. tex. in l. nullum C. de test. vt per Franch. decis. 419. num. 8. subdens clausulam priuatiam afficere causam similem causae clericali, quod etiam in clericis extenditur, contrarium fuit iudicatum in quodam subdito Magni Admirati non habere locum illam regulam, ex allegatis vt supra, quod intelligendum erit, quando esset concessa Iurisdicatio in certum genus personarum respectu exercitij Carol. Tapia in prag. 1. licet vt vniuersalis nu. 23. vbi de crim. agi oport.

Testium examen quando factum esset non dato termino an erit habenda ratio illius fuit decisum tale examen esse validum ad huc non dato termino comparent, tamen parte Franch. deci. 628.

Testium repetitio in criminalibus an fieri possit, & si fuerit citatum ad dicendum; fuit decisum quod sic, Franch. deci. 716. vbi tradit practicam repetendi testes, Riccius collect. deci. 234.

Testium contrarietas ita quod pro vna parte vnum dicunt, & pro alia parte ceteri deponunt contrarium non ex hoc induci potest ad falsitatem sed potius repugnantia dicitur ita quod cursus cause nequit impediri vt late profequitur Gram. decis. 60. late Farinacc. in eius praxi crimin. tit. de var. ac diuers. q. in 100. q. c. 2. nu. 93. & seq.

Testium dicta an reprobari possint prae-textu falsitatis dum propter corruptionem falsum deposuissent etiam facta publicatione

tione in causa S. C. iudicauit posse etiam repulsati dicta testium corruptorum Carolus Tapia in Ritu M. C. V. 73. item quod facta publicatione nu. 5. in opere Iuris Regni.

Titulus ex sanguine Regio proueniens licet præcedat omnes alios titulos etiam titulo maiores, & fuit decifum, & seruatum cum Duce Montifalti, vt refert Freccia de Subfeud. lib. 3. in quaest. de præcedent. num. 47. quem citat Regens de Ponte in tract. de Potestate Proregis tit. 7. §. 5. num. 6. an præcedat habentes septem Regni Officia, fuit decifum in fauorem ipsius Ducis tamquam ex Regali sanguine dependentis, vt idemmet refert vidisse decretum in Archiuo supremi Consilij Italici Riccius in Collectan. decif. 674.

Titulus si feudum filio refutauerit, an præcedere debeat ceteros titulos quæ admodum per prius præcedebat, fuit decifum, quod licet adhuc retineat nomen tituli, tamen erunt posteriores omnibus alijs titulum possidentibus in actu vt in pluribus casibus contigit esse seruatum relatis per Reg. de Ponte in tracta. de Potest. Proreg. tit. 3. de elect. Official. §. 8. nu. 19.

Titulus an ostendi debeat per actorem instante reo excipiente defectum tituli, concluditur, quod sic, licet non fuerit decifum, ex quo fuerat verificata intrusio beneficij Capyc. decif. 6. Riccius in Collect. decif. 61.

Titulus de separationibus an locum habeat in feudis, concluditur quod sic licet contrarium fuerit decifum Anna allega. 30. & ibi Fab. Anna in nouiss. addit. refert ita fuisse decifum in feudis non habere locum eum citat Georg. in allega. 18. Dominus Fabius num. 37. vbi in simili causa per eum examinata ait articulum prædictum in Sacr. Conf. fuisse iunctis Aulis discussum, & habitum pro absoluto de veritate articuli, & concordantia vtriusque opinionis Regens de Ponte in tract. de Potest. Proreg. tit. 8. de refut. feud. §. 8. latè prosequitur.

Titulus suæ possessionis an ostendere debeat

possidens aquam natam in suo territorio; fuit decifum reuocato decreto compulforio ad ostendendum titulum esse concedendum terminum ad probandum incumbencia vtriusque Cause Anna alleg. 68. & 79. Nunt. Tartagl. in praxi M. C. V. ciuili c. 3. nu. 56. Riccius in collect. deci. 727. & 61.

Titulus suæ possessionis, seu castri ab altero possessi an ostendi debeat, si ageretur rei vindicatione, fuit pluries decifum, quod sic, secus si ageretur pro recuperanda possessione Frecc. de Subfeud. lib. 2. in differen. feud. regal. in differen. 46.

Titulus suæ possessionis an debeat ostendi per possidentem territorium siltens in pertinentijs Podij Regalis instante Regio Fisco, fuit facto verbo in Collaterali Cō filio datus terminus in causa & processu ad vltiora Gram. in consil. ab Officialibus nostris in prime. & in consil. si dubitatio col. 2. vers. & dum in contingentia, vbi refert fuisse super hoc processum compilatum, in quo siltus, & partes produxerunt eorum lura nec fuit expedita, quamuis inclinari videatur in fauorem conuenientum vt non teneantur.

Titulus suæ possessionis ostendere an cogendus sit construens molendinum in aquis publicis fisco instante; fuit decifum in Reg. Cam. Summ. esse cogendum ad exhibendum titulum suæ possessionis, Gra. in consil. crim. 9. Redemptoris gentium &c.

Titulus suæ possessionis an ostendi debeat p spoliatum alicuius castri de facto, & ita in iurisdictionalibus pēdente iudicio possessorio ad instantiam spoliantis, qui ostēso titulo possessionis liti cedere annuebat ad finem deliberandi, fuit decifum quod non, & ita iuxta vltimam opinionem, nā licet fuisset in narratione facta mentio tituli, tamen actor in conclusione non se astrinxerat nisi ad simplex possessorium, quare conclusio erat attendenda, Minad. dec. 1. Antonius.

Titulus putatiuus an sufficiat ad fructuum acquisitionem, fuit decifum, quod non. Vrsill. dec. 240. sub num. 6. eum citat Viuius in Sylua comm. opin. in opinione 83. bona fides nu. 3.

Vu

Tor-

Torqueri an possit liber homo ex processu informatiuo cum sit bonæ conditionis, famæ, & vitæ non existentibus legitimis inditijs Principe sic mandante, concluditur quod non, & ita in facti contingencia fuisse obseruati refert Gram. in Cōst. prosequentes nu. 19. de quo facit mētiō nē idem voto 32. Redemptoris humani generis auxilio repetito Vrsill. dec. 391. de quo per Farinac. in tit. de indit. & tortur. quæst. 37. num. 74. Scaccia in tract. de lud. caus. civil. & crimin. cap. 97. num. 88. vers. iuxta hæc requisita Viuius in Sylua commun. opin. in opinione 638. Princeps num. 8. latē idem Farinacc. in tit. de poen. temp. q. 97. cas. 2. inspectio 2.

Torqueri an debeat inquisitus de homicidio, ex quo astetit armatus dum committeretur homicidium, quod fuit per quinque testes probatum; & si in defensionibus essent quodammodo reprobatī, seu repulsi, existentē etiam fama publica verificata, ac depositione vnius testis subornati, nē se examinaret, sed potius latitaret, & si contingerit examinari, negaret eius depositionem alias factam, fuit prouisum in Collaterali Consilio esse torquendum, Gram. conf. crim. 1. tremendi Dei suffragio postulato.

Torqueri an possit inquisitus de assassinio si per depositiones duorum testium fuerit verificatum ipsum inquisitum requisuisse vnum ex testibus de societate ad committendum homicidium oblata pecunia stante etiam inimicitia mandantis, & occisi, ac secreta loquutione mandantis, & mandatarij, & demum inquisitus in quadam nocte fracto ense domū redijt, & eadem nocte commissi delicti ensē in loco delicti fractam comparauerunt; fuit per M. C. V. superfluum in tortura, Grammat. in conf. crim. 3. in Iesu Christi nomine.

Torqueri an possit fur existentibus contra ipsum pluribus inditijs scilicet grauitate furti, cum scassatione noctis tempore fama publica contra ipsum, mutatione coloris furis mendacio, qualitate loci proximi ad furti locum, in quo erat ipse habitatio, paupertate ipse, leui-

tate vitæ, mala conuersatione, frequentia delictorum in Ciuitate ac eius confessione altissime in furto alios nominando, qui capta informatione aufugerunt; fuit demum tortus, & remissa causa per Mag. Cur. Vic. ad eundem Iudicem tamquam bene prouidentem, nec grauantem in aliquo Gram. conf. crim. 17. conditoris machinæ.

Torqueri an possit inquisitus de vulnere illato in faciem alicuius, si conuictus fuerit per testes de visu, & esset Doctor in actu legens, & fuerat Iudex in M. C. V. & Electus in Ciuitate Neap. ratione prius dignitatis; fuit per Collaterale Cōsiliū decretum, quod non Gram. voto 1. redemptoris gentium Alcan. Clem. de pat. potest. effect. 3. nu. 5.

Tortura ex processu informatiuo contra Neapolitanos vigore priuilegiorum inferri nequit sine speciali mandato Proregis, communicatoque consilio cum Regentibus prauia relatione M. C. V. in scriptis de causæ arduitate ac indicijs, si a decreto torture appellaretur ad S. C. an per idem S. C. super tali appellatione possit cognosci non obstantibus capitalis al legatis; fuit decisum, talem cognitionem spectare ad Proregem modo quo supra, nec aliter S. C. in prædictis se intromittere debet, sed tantum circa cognitionem, an extent Inditia, vel non extent, Franch. dec. 143. Baiard. ad Clar. S. fin. q. 64. nu. 89. lo. Grādis de Bello Exulū q. 1. tit. de quantitate nu. 13. Riccius in Collect. dec. 641. Hieron. Marilia in repet. l. quoties C. de rei vend. post. nu. 506. fol. 117.

Tortura an de lure inferri possit ex processu informatiuo Inquisitis non datis defensionibus, fuit cōclusum, quod contra insignes latrones, disrobatores stratarum, incendiarios, violentes raptores, & committentes varia crimina, contra quos laborat infamia procedi possit Iuris ordine non seruato, & sic ex processu informatiuo ad torturam propter terribiles casus licitum est Iustas leges transgredi, Afflict. dec. 391. Grammat. conf. crim. 64. & voto 30. num. 24. Farinacc. de Indit. & tortur. quæst. 39. nu. 31. Foller. in conf.

const. item dura num. 3. Constantin. Pa-
pa in opusculo præmin. Mag. Cur. Vic.
cap. 3. num. 68. Ioan. Grand. de Bello
Exulim titul. de qualitate quæst. 1. num.
13. Lqd. Carrier. in præct. crimin. tit. de
indit. & tortur. vers. quæ autem, & qua-
lia n. 17. Mastrill. dec. Sicil. 191. Hieron.
de Monte in tract. de fin. regund. c. 108.
Hieron. de Laurent. dec. Auenionen. 15.
num. 3. Riccius in Collect. dec. 641.

Tortura vel poena an inferenda sit seruo
procuranti occidere Dominum, quam-
vis non constaret nisi per vnicum testem
deponentem pluries fuisse requisitum,
à seruo, vt præstaret auxilium ad fugam
ex quo volebat occidere dominum offe-
rendo sibi pecuniam Domini, non fuit
decisum, licet simpliciter in voto persista-
tur, vt damnaretur ad triremes per annu
vel biennium, vel ad fustigationem, &
hoc quando constaret plusquam semi-
plenè sed in casu isto tantum semiplenè
constabat melius esset, nec absoluerè,
nec condemnare, sed à carceribus ipsum
liberare Capyc. dec. 126. Capiblan. in
prag. 6. nu. 43. de Baron.

Tortura an sit reiteranda inquisito de ho-
micidio per testes de visu etiam mulie-
res conuicto, & si fuerit per testes con-
sanguineos probata inimicitia testium,
ex aduerso non tamen specificata specie
inimicitia; fuit tandem iterum tortus, &
licet enervasset indicia attamè probatio-
nes de visu licet leserat per torturā quia
non in totum purgauerat, vnde ipso per-
seuerante in tortura, fuit per quinquen-
niū condemnatus ad remigandum Grā.
cōf. crim. 12. Tremēdi Dei suffragio &c.

Tortura an sit inferenda Assassino contra
quem extant indicia scilicet inimicitia,
fama, & confessionis mandatarij, ac suspi-
cionis cum mortuo ipso occiso vusufr-
uario certæ rei consolidaretur usufruc-
tus proprietati mandantis, non obstante
quod circa inimicitia nō esset causa pba-
ta sed recoëlliatio, & quoad famā cū non
esse plenè probata iuxta Juris præceptū,
verū circa assertionem mandatarij atten-
ta eius mala vita, pluribusquē criminibus
obnoxia, & publica fama contra alium

potius insutrexerat, fuit per Mag. Cur.
Vic. decretum inquisitionem esse liberan-
dum sub fideiusoribus citra torturam,
& si delictum esset enorme, in quo Iu-
ra transgredi poterant, id tamen proce-
di videtur in condemnando, non autem
in procedendo Gramm. voto 34. tremen-
di Dei præsidio Iul. Clarus lib. 5. §. pri-
mus num. 10. Boer. decif. 69. num. 14. &
319. num. 3. Farinacc. in tit. de Indit. &
tortur. quæst. 44. num. 19. Thesaur. deci.
Pedemon. 23. num. 7. Ioach. Mynsing. sin-
gul. obser. cent. 5. obser. 46. Fran. Monal.
conf. 1. vol. 1.

Tortura an inferri possit inquisito de vene-
natione, quæ non constabat nisi per fa-
mam, & alia inditia signanter per con-
fessionem extrajudicalem inquisiti, non
tamen facta inspectione cadaueris ob ip-
sius corruptionem, fuit iudicatum, quod
sit inferenda in certa Curia Regni, & ad-
missa appellatio ad Mag. Cur. Vic. fuit
decretum prædictum confirmatum Ioa.
Bernard. Muscatell. in eius præct. crim. tit.
de cognit. seu probat. delicti. in genere
in proemio operis nu. 42.

Tortura an possit inferri ex processu infor-
matiuo vigore præminentia Mag. Cur.
Vic. ad eademmet Mag. Cur. contra mi-
lites cuiusvis sint nationis pro omnibus
criminibus talem torturam merentibus
concluditur esse ordinariè procedendum
ad instar Ciuium Neapolitanorum, &
ita pluries obseruatum vidisse refert
Mutius Surgens in annotat. ad opus
eius fratris de Neapol. Illustr. cap. 16.
sub num. 25. fol. 341. vers. hinc est, quod
in milites, & in seq. fol. 343. vers. quod
autè paulo ante refert ipso fisci patrono
existente fuisse denegatam talem præ-
minentiam Iudici militum, sed tan-
tum competere Mag. Cur. Vic. quare
facta relatione in Collaterali Consilio
nulla habita ratione de dicta præminē-
tia per Iudicem militum prætenfa; fuit
cōcessus terminus militi vt se defenderet

Tortura de lure communi non in omni cau-
sa, & delicto insignitur, sed tantum in de-
lictis grauib, atrocibus, ac in causis, in
quibus agitur de poena criminali corpo-

rali, non autem pecuniaria iuxta communem opinionem Doct. relatorum per Farinac. in tit. de iudic. & tortur. quæst. 38. num. 6. & q. 42. nu. 3. ubi anauit in princip. regulariter in omnibus causis, & criminibus inferri posse torturam, in quibus à iure expressum contrarium prohibitum non reperitur, & quamvis tenere videatur ibi sub num. 21. & seq. posse inferri etiam in leuioribus delictis, sed hoc contra viles personas non autem nobiles, de mum concludit id de iure non posse procedere nu. 24. sed quicquid sit, nos Regnicolæ habemus particularem legem. Regi, qua disponitur, vt in omnibus criminibus poenam vltra relegationem, impotentibus, tortura locum vendicet, vt in Cap. Regni tormenta, ubi nu. 13. Campagn. notat istud c. modificare lds commune, quia de iure comuni in omni causa tortura locum habebat, sed per istud c. modificatur adeo quod dumtaxat in delictis criminibus poenam vltra relegationem insipientibus inferatur, ijs sic resolutis dum fuisset dubitatum, an pro percussione facta in faciem cum cicatrice locum habeat tortura, & illud primo examinandum duxi quia nam poena tale delictum puniatur, de iure comuni non reperitur determinata poena, licet videatur esse arbitrio iudicis remissa attendita qualitate personarum, loci, temporis, & aliorum §. atrox inst. de iniurijs, & talis poena iudicis arbitrio collocata vsque ad mortem extendi de iure poterit §. in summam ubi Doct. last. eo. quare dum lura abhorrent aliquem mercari in facie cum ad similitudinem pulchritudinis diuinæ sit plasmata l. si quis metallum C. de poenis notat Campagn. in cap. ad hoc num. 26. & Angel. de malef. verbo in facie, & supercilio sinistro num. 2. ubi reprobatur statuta impotentia talem poenam, quanto magis erit cuiuslibet prohibita talis percussio, ob quod tamquam graue delictum grauitervendicandum censuit ibi Angel. in prin. cum alijs conuictis per Farinacc. in tit. de delict. & poenis q. 18. n. 97. & maxime quia cicatrix inde remansit, quod grauissimum putat ibi Farinac. nu. 98. sub quo in ver-

vnde non immerito annuit Gubernatores Urbis Romæ in eorum ingressibus per banna expressè prohibere talia vulnera in faciem sub poena triremium, proat ego multoties vidi praticari in M. C. V. imò annis elapsis quemdam fuisse suspensum & ei manum amputatam, quoniam vulnerauerat quemdam Iuuenem nolentem sentire stupro per eum sollicitato Neap. tempore recolenda memoriæ Eccellentissimi Comitis Beneuenti tunc Proregis si rectè recolor, de quo meminit Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. rub. de prouision. fieri solitis §. 2. nu. 16.

Qua de re existent tali consueta poena triremium imposita pro tali delicto regulariter ex quo poterit arbitrari vsque ad mortem vt dixi, subsequitur vt in tali delicto tortura locum habeat, cumque haeritatus esset in Regia Audientia Calabriae Citra, si deberet tortura inferri cuidam Inquisito de vulnere illato in faciem cuiusdam hominis, ex quo notoria cicatrix resoluatur, ex probationum angustia, in criminalibus enim probationes debent esse luce clariore. l. fin. C. de probat. vt ad condemnationem perueniri possit, at dum delictum ipsum reperiretur quodammodo probatum, hoc est per vnicum testem de visu, & alios de fama, ac de inimicitia habita inter uxores ipsorum, & demum peractis defensionibus per inquisitum, repulsatisque testibus contrarijs, re tamen in iudicium deducta terminari nequirit ex disparitate votorum Iudicantium quorum vnus fuit voti esse ad triremes damnandum per triennium modificando poenam quasi consuetam septennij, alter vero in voto fuit esse poenam minorandam hoc est exilij, & hoc probari poterat Iudicio meo ex doctrina Paris de Syodic. verbo compositio num. 5. citati per Grammat. decisio. 42. num. 13. dicentis Iudici licere poenam à lege statutam minuire ante sententiam, quando crimen non est liquidè probatum, sed hoc puto procedere, quando crimen aliter probari non posset, vt puta quando esset casus in quo tortura inferri non potest, ceterum dum tortura sibi locum vendicat

vendicat in defectum probationum infligitur, nam tortura datur in subsidium, quando inditia in defensionibus non sunt euacuata, Rouit. pragmat. 1. num. 40. de bon. prodit. & ob id tortura datur in subsidium, quando veritas aliter haberi non potest, Farinacc. vbi supra d. cap. 38. num. 4. Caraut. ritu 4. num. 5. & huiusmodi voti fuit præclarissimus I. C. & Regius Auditor Prouincie eiusdem Calabriae citra Franciscus Antonius Salinas meus Consofrinus in casu prædicto vt reus torqueretur, quod quidem votum ultra allegata corroboratur ex aurea doctrina Gramm. decis. 11. num. 11. vbi concludit repulsatis testibus de visu, & superexistens alijs de fama adhuc torqueri debet inquisitus per Iura, & auctoritates ab eo citatas vbi latius prosequitur, & corroboratur auctoritate Marante in specul. par. 6. num. 326. vbi ait torturae appellationem non debere admitti in crimine, de quo constat per vnum testem de visu, & per publicam famam, quia non appellatur, sed hoc quando non fuerint repulsati testes ita quod tortura ex ambiguitate cessaret licet putat posse ad torturam procedi citra appellationem conferunt dicta in decisio. 183. Sicil. Auctore Mastrillo de nouo vi fo, vbi casum specialem tradit de tribus Iudicijs diuersa vota proferentibus contra inquisitum, fuit in mitiorem poenam processum, vt ibi.

Habito demum recursum de disparitionibus votorum ad Illustrissimum Proregem iuxta sancita in pragmatica 5. de offic. Iust. per quem fuit commissæ relatio Regio Consiliario Pomponio Saluo vt cum eius voto in Collaterali Consilio referret, & demum facta relatione prædicta, adhæsit voto prædicto torturae, & ita per Idem Collaterale Consilium approbatum, atque rescriptum eidem Regie Audientie Calabriae Citra die 28. Octobris 1611. vt tale votum exequutioni mandaret, & ita fuit exequutum, vt patet in processu agitato contra Ioa. Mariam Ripulum inquisitum de vulnere appesato illato in faciem Scipionis Bagni, qui

cum fuisset tortus non tamen confessus ex causis eadem Reg. Aud. ipsum per annum condemnauit ad exulandum, & ita audiui me degente in Ciuitate Cusentina anno prædicto, Ioan. Baptista de Thoro V. l. D.

Tortus reiteratis vicibus existentibus vrgentissimis indicijs an sit liberandus vel condemnandus, fuit per Mag. Cur. Vic. condemnatus ad remigandum vita durante cum qualitate addita, quod quandoque reperiretur liberatus à triribus illico vltimo supplicio plecteretur & demum per Sac. Conf. confirmatum Grammat. decisio. 8. Iul. Clar. in §. fin. quest. 85. num. 10. & quest. 64. num. 37. Baiardus ad eundem Clar. in §. fin. q. 20. Farinacc. de indit. & tortur. q. 40. nu. 11. Costant. Papa in opusculo præminentie M. C. c. 4. nu. 108. Pet. Caball. resol. crim. cent. 2. casus 135. Farinac. in conf. 25. nu. 50.

Tortus, & non confessus existentibus vrgentissimis præsumptionibus, an iterum torqueri debeat, vel condemnari, fuit decisum citra torturam condemnandum esse ad Regias trirèmes per quadriennium Grammat. decisio. 42. Iul. Clar. §. fin. quest. 20. num. 6. in fine, Franch. decisio. 372. Mascard. de probat. conclus. 1226. num. 14. Magon. decisio. Lucens. 29. num. 10. & 15. latè Petr. Caball. resolut. crim. cent. 3. casus 288. Farinacc. in eius praxi sub q. 86. titul. de reo conf. & conuict. sub num. 114.

Tortus præcedentibus inditijs, an condemnari possit non obstante Curie protestatione citra præiudicium probatorum, vt censeatur omnia purgasse, & quatenus esset condemnandus poena minima puri debeat, fuit decisum in occurrenti casu homicidam esse condemnandum ad remigandum per triennium Grammat. decisio. 96. Anto. Gabr. lib. 1. tit. de probat. conclus. 1. num. 70. Viuius in Sylua commun. opinio. in opinione. 125. Iudex num. 1. Lud. Carrer. in pract. crim. tit. de indit. & tortur. in prin. verif. interrogo nu. 3.

Tortus ex causa nonnullorum criminum,

Vu 3 de

de quibus indultum à Prorege habebat eo non obstante dum asseretur nullum esse partis interesse quod falsò Principi supplicatum fuerat ultra quod non erat in forma Cancellariæ peractum cum subscriptione Regentium, nec facta mentio aliorum criminum an sit liberandus, vel condemnandus; fuit tamquam confessus ad ultimum supplicium condemnatus per Iudicem Nolanum, cui causa fuerat remissa, quia non grauauerat adhibendo torturam sed superueniente permutatione poenæ ex gratia Proregis fuit transmissus ad seruitia Regiarum triremium in perpetuum, ubi machinando mortem contra Patronum triremium fuit laqueo suspensus; Grammat. conf. crim. 34. redemptoris gentium suffragio Farinacc. in titul. de delict. & poen. q. 18. num. 71. & conf. 10. nu. 35

Tortus super homicidio an possit interrogari de furto, quamuis nò extent inditia, & licet ex iuris subtilitate id non procedat de consuetudine tortus Italiz contrariù seruatur, & propterea in contingenti casu cum fuisset tortus pro homicidio fuit pariter interrogatus de furto, qui cum confessus esset, fuit damnatus ad ultimum supplicium Grammat. voro 13. Tremendi Dei &c. Farinacc. in titul. de indit. & tortur. q. 37. num. 165. idem Gram. deci. 34. nu. 34.

Tortus ex processu informatiuo prætenu verborum illatorum mediante asserto assassinio verificato per Vilectum repertum in baullo torti, cuius vigore debet iuxta formam Reg. Pragm. ad mortem damnari, & si mors sequuta non esset, sed tantum vulnera, qua poena puniri debet si fuerit verificatum per confessionem principalis fecisse pro defensione necessaria sui honoris fuit per Mag. Cur. Vic. aboletus titulus assassinij, verum pro verberibus, & percussionibus illatis pro necessaria defensione per biennium ad exulandum damnatus, Viuius dec. 467. à num. 69. ad 106.

Traditio possessionis rei vt venditio valeat ex consuetudine requirita, an sit satisfactam consuetudini, quando quis dona-

ret, & retineret vsumfructum item quando tradidisset clauces, & satis esset possessionem ipsam per constitutum traditam fuisse, fuit decisum, quod sic, Vrill. deci. 275. nu. 9.

Transactio dolosa ex proposito si fuerit allegata, an concedi debeat terminus ad probandum esto quod non fuisset iuratum, sed renunciatum tantum exceptioni doli, vis, metus, & omni legum auxilio; fuit votatum esse concedendum terminum ad probandum Afflic. deci. 220. num. 6. & 7. Regens de Ponte conf. 53. num. 34. Bertazol. in tra&. Clausul. in claus. 4. glos. 12. num. 2. Puteus deci. Roman. 230. p. 1. Paris. conf. 96. vol. 1. num. 61. & 112.

Transactio an rescindi possit prætenu læsionis, concluditur, quod nisi in magno excessu fuisset quis læsus, seu deceptus ultra dimidiam æstimationis dubie litis euentus, secus si esset in modico, secundum quæ fuit decisum in Sacr. Conf. Vrill. deci. 220. nu. 1.

Transactio facta per dominum terræ cum eius colono debitore plurium quantitarum ex causa redditus terræ an rescindi possit per Dominum prætenu quod fuisset facta super bonis feudalibus sine assensu, fuit decisum in Curia Iustitiarij olim quod valeret transactio, ex quo fuerat facta de præteritis, secus de futuris, Barthol. de Capua in quæst. 32. incip. nota l. de alimentis post opera Grammat. super conf.

Transactio an rescindi possit quando transigentes essent ænormissimè læsi ultra dimidiam iusti prætij adeò quod locum sibi vendicat dispositio l. 2. C. de rescind. vend. fuit per sententiam diffinitiuam transactio rescissa Anna alleg. 9.

Transactio super vita, & militia inter fratres an valeat citra Regium Assensum, fuit in Sacr. Conf. conclusum, quod si quæstio inter fratres esset, an victus, & militia debeat, tunc non valeret transactio sine consensu regio, sed si quæstio esset inter eos, quantum sit ipse victus, & militia, tunc valeret transactio sine Regio Assensu Afflic. in Const. Constitutionem diuam

memo.

memoriae sub num. 34. & in repet. l. Imperiali S. praeterea ducatus in 6. car. de prohib. feud. alien. per Feder.

Transactio facta à patre absque decreto sine iusta causa in præiudicium filiorum, & filiorum vterinorum cum ænormi læsione, an de Iure militet, si pater promiserit filiorum ratificationem; fuit decisum, attentis prædictis transactionem esse nullam; Franch. dec. 665.

Trebellianica an amittatur si filius heres institutus, & grauatus refluere non con fecerit inuentarium; secundum vnam opi nionem concluditur; quod sic, sed iuxta aliam opinionem, fuit decisum in Sacr. Reg. Conf. quod filius non amittit Tre bellianicam ob non confectioem inuen tarij, vt tradit Vrsill. c. 367. num. 13. eum citat Viuius in Sylua commu. opin. in 357. opinioe heres nu. 5.

Trebellianica in filijs primi gradus, ac alijs
descendentibus, an possit prohiberi, fu-
decium quod non Vrsil. decisio. 367.
nu. 12. quem citat alios allegando Fab.
Anna conf. 25. nu. 10. licet ipsum alle-
get in decisio. 363. nu. 10. & infra co-
verbo Trebellianica Ioseph de Rusticis
in tract. an & quando lib. pos. in condit.
voc. lib. r. c. 2. nu. 10.

Trebellianica, an sicut legitima debeatur si testamentum haberet effectum in vim fideicommissi virtute clausulæ codicillaris, concluditur tamen quod debetur legitima, non autem trebellianica, & ita fuit iudicatum in Sac. Conf. Fabius Anna, in consil. 130. in hac questione num. 7. & 8.

Trebellianica quamvis expresse si fuerit
prohibita in filiis primi gradus valerent
an si tacite fuerit prohibita etiā valere
debeat, fuit decidum quod sic, Franch.
dec. 612. ita in simili casu decidit Conf.
Catal. teste Peguera decif. 107. Molisc.
in Consequetud. Neapol. par. 2. quæst. 10.
num. 62.

Trebellianica quamvis prohiberi possit ex communi Doct. opinione, an procedat in filijs primi gradus, vt ipsis fieri possit talis prohibitio, & si inuentarium non fecissent; fuit decisum non deberi amitti

trebellenicam p filios primi gradus ob defectum Inuentarii non confecti, Franch. decif. 11. Peregrin. de fideicommiss. artic. 3. num. 74. & 107. Fab. Anna conf. 25. num. 23. & conf. 116. num. 11. Viuius in Sylua commun. opinione. 1005. Trebellenicam sub num. 2. in fine Borgen. Causal. decif. 3. in 3. p. num. 12. & seq. & decif. 7. num. 1. in fin. & nu. 23. decif. 8. num. 13. Ioseph de Rulticis in tractat. & quando lib. in condi. pos. voc. lib. 1. c. 2. num. 12. Molles. in Comment. ad Confect. Neapol. p. 3. quæst. 6. num. 22.

Tribunal Sacr. Reg. Conf. si cum Regia Camera ex iussu Proregis negotia terminare contigerit, an præcellere debeat, & tunc aut totum tribunal congregatur, aut aliqui ex ipsis, quos adiunctos vocamus, & plane pro locorum diuersitate, diuersimode fuit iudicatum etenim si in Collaterali Consilio contigerit collegium fieri, vel vniuersa concurrant tribunalia vel ex ijs aliqui adiungantur Regij Consilijarij præcedunt Præsidentes ad dexteram Collateralis Consilij. sedant Præsidentes vero ad sinistram, & ita fuit in contingenti casu rescriptum per suam Maiestatem relato per Marcum Anton. Sugent. in tract. de Neapoli. Illustr. cap. 27. sub num. 24. vbi subdit, quod si contigerit Præsidentes adiungi in Sacr. Reg. Conf. tunc posteriorem locum vendicant, & ita desuper rescriptum fuit, atque iussum per Proregem, vt solitum seruaretur sed demum Regij Consilijarij adiuncti ad Reg. Cam. primum quidem locum, à sinistris habent relicti dextera Præsidentibus ipsis, at stante vnione tribunalium Locumtenens quamvis esset Regis electus non præcedit Præsidentem Sac. C. & ita quando tribunalia Sacr. Reg. Conf. cum Reg. Cam. vnirentur, & sic fuit decisum atque obseruatum, vt ait Reg. de Ponte in tract. de Potestate Proregis tit. 3. de elect. Official. §. 8. num. 33. secus extra tribunalia vt supra eo. verbo Præsidentis.

Tutela an matri, vel Avix paternæ fit de-
ferenda, fuit decifum effe matri, & non

Aux

Auia deferehdam; Mater enim erat Tutrix Afflic. decif. 281. cum citat Borgn. caual. de tutor. & curat. num. 283. & in decif. Fiuizan. 31. num. 11. p. 4. Caroc. in fuis decif. caf. 129. nu. 13.

Tutela an fit interdicenda matri tutrici vo- lenti ad fecundas nuptias conuolare, vel fe iactauerit in cafu occurrenti antequā lis fuiſſet conteſtata mater nupſerit, ob q̄ definebat eſſe tutrix, & ipſa reliquerat tutelam tamen ſi id non contigiffet, quamuis per Sac. Conf. non fit iudicatum, tamen fuiſſet decifum ſecundum Ang. dicentē tutelam non amittere etiam ſi fuiſſent contracta ſponſalia, quia adhuc poterat recedere Afflic. 357. Boer. dec. 266. nu. 5. Mangrel. ad Bart. l. quod ſi forte §. ſunt quidam ff. de ſolut. Iacob. Menoch. de Arbitr. iud. lib. 2. cent. 2. caf. 152. nu. 7. Viuius in Sylua commu. opin. in 535. opinione mulier nu. 19.

Tutor an poſſit vendere rem pupilli poſt perturbatē in praeiudiciū pupilli, & an hoc caſu detur praſcriptio; fuit decifum, quod non & ſucceſſiue vindemia vendita à tutore fuit reſtituta pupillo Franch. decif. 580.

Tutor an efficiatur ſi iuſſus per decretum adminiſtrare perſonam, & bona pupilli praſtita cautione de bene adminiſtrando; fuit decifum, quod tutor teneretur reddere rationem, Franch. dec. 584.

Tutor vel Balius an poſſit donare ſponſae ductae, vel ducendae per coniunctum marito, non fuit aliter decifum quamuis in hoc eſſet opus decreto, quod ſi petatur ex cauſa cognitione interponi debet Franch. dec. 712.

Tutor teſtamentarius ſi ſe excuſauerit altero exercente, an alius ſubrogari debeat loco ipſius, fuit decifum eſſe in arbitrio Iudicis alium ſubrogare loco eius, ſed conſiderata qualitate alterius, & quantitate patrimoniꝝ fuit alius ſubrogatus in caſu citato per Franch. dec. 214.

Tutor datus à teſtatore filiꝝ in caſu ſecundarum nuptiarum vxoris, an cenſeatur datus in caſu mortis, concluditur, quod non per Fabium Annam conf. 84. licet ex diſpoſitione qui in apoſtilla impreſſa

in 2. vol. conſil. incip. audiui aliquos, qui magis &c. in verſ. ait caſus conſ. 84. fuit decifus contra potius ex ſtatu ratione ob diligentiam, & virtutem Ioannis de Dura quam ex Iuris diſpoſitione, eum citat Maſtrill. decif. Sicil. 6. & num. 33. refert decif. vbi refert ibi fuiſſe decifum tutelam deferendam eſſe tutori vocato, & ſi cauſa mortis non ſubefſet, ſed remotus ex alia cauſa.

Tutor habens quatuor filios in Ciuitate Neapolitana, & ſic in Italia an excuſetur ab onere tutelae, & dubium ceſſare videtur dum ſumus in claris, quod poſſit excuſari ex diſpoſitione apertiffimi tex. in §. 1. Inſt. de excuſat. tutor. ibi enim dicitur, ſi enim tres liberos ſuperſtites Romae quis habeat, vel in Italia quatuor, vel in Prouincijs quinque, a tutela, vel cura poſſet excuſari, contra fuit decifum in Mag. Cur. Vic. in cauſa Lucae de Anaſtaſio cū Francisco Scoppa in bāca Terracciani, & deinde confir matum per Sac. Conf. in aula Conſil. de Ponte, quod nulla admitatur excuſatio vt tradidit mihi perſpicaciffimus Iuriſcō ſultus Io. Franciſcus Vitalianus Neap. & meus conſobrinius cauſae praediſtae Patronus, & tamen ratione cum Regnum Neapolitanum ſit vna prouincia, vt tradit Luc. l. fin. C. de diſcuſſ. lib. 10. Andr. & ibi Afflic. in conſ. conſuetudinem de praſcript. & in conſ. humanitate in 3. not. & conſ. occupatis not. 6. dec. 109. in prin. Franch. dec. 622. nu. 2.

Sed ad declarationē huius thematis opere praecium duxi aliqua notatu digna afferre pro confirmatione deciſionis praediſtae ſuppoſita prius prouincia ethimologia, quae dicta eſt à porro, ſeu procul vincendo ex hac cauſa quia Principatus gentium, qui ad Reges alios pertinebant cū in Ius ſuum Romani vincendo redigerent procul poſitas prouincias regiones appellauerunt Luc. in l. 3. num. 2. C. de bon. vacant. lib. 10. & in praediſtis prouincijs Italia nequaquam continebatur, ad quod accedit, quod dixit Alciat. in l. notationem §. continentes ff. de verb. ſig. nu. 1. vbi notat, quod prouinciae dictae erant quod

quod procul ab Italia armis victa fuerant, & in has proconfules, & legati mittebantur, qui ius redderent, & tributa exigent, & non mirum si Italia non continebatur appellatione provinciarum, vt manifeste probatur in l. 1. C. de vsucap. transform. ibi in vers. in quacumque terra, siue in Italia, siue provinciali, sed alia efficaciori ratione Italia provincia non dicebatur, cum ipsa non aliter provincia sed provinciarum Domina sit gl. in §. si igitur vers. in provincia in auth. vt omnes obed. l. 1. & in auth. qua in provincia C. vbi de crimin. agi oportet, vers. in provincia, & in auth. sed & periculum C. sine censu vel rel. ver. l. omnes, vbi etiam notat, quod pradia Italica non debent dare tributa, vbi in fine anouit formalia verba, absit, quod dicamus Principem, & Dominam provinciarum Italiam esse sub tributo, sicut in lamentatione dicitur de Hierusalem, & quod non soluit tributa eadem, gl. in §. sed etiam suscipientes ver. agricolae auth. de mand. princ. & l. 1. ff. de cens. & hinc eadem glossa in l. 3. ff. de nou. oper. nunciat. notat quod siue opus fiat in fundo Italico, siue in provinciali potest nunciari nouum opus, nec de Italico dubium erat, quia nos Italici dicimur plene domini rerum nostrarum, at in provincialibus locis dubitatur, cum non dicantur Domini rerum suarum, propter tributa, quae praestant pro praedijs, quae possident, quod singulariter notat Alciat. l. censere num. 5. de verb. sign. dicens quod ius italicum à provincia libus distinguitur, illi in censum vniuersas facultates deferre tenebantur, isti liberi erant, æquoque cum Romanis iure agebant congruum erat, vt Romani tali potirentur privilegio, nam vt ait Nicas. in d. §. num. 2. quia Roma tamquam mater caput privilegiorum super alias Civitates §. fin. l. inst. de satisfact. tut. & ibi num. 3. notat quod Italia pariter, quia est Domina provinciarum, & subdit quod licet aliquae provinciae habeant idem ius, quod est in Italia, vt sunt Agripinenses, id est Colonienfes, non tamen habent istud privilegium propter tributa, quae dantur in

Italia l. 1. & fin. ff. de cens. Italia enim, si recte consideretur eius appellatio, omnis lingua latina continetur quae distinguitur in multas provincias, vt dixit glossa in extrauag. quoniam nuper qui sunt rebelles, cuius caput est Roma eadem glossa l. cum furiosus ff. de iud. sub qua continetur hoc amenissimum Regnum Neapol. in quo tamquam caput praestit hac Fidelissima Ciuitas Parthenopea iuxta distinctionem traditam per Neapod. in proem. Carol. num. 188. cum sequentem aliam Neapolim esse in Graecia aliam esse in Iudaea, & aliam in Italia vt est nostra Neapolis, in qua multi linguam latinam profitentes ociosis studiis operam nauarunt, vt multis exemplis ibi demonstrat, & plenius Paris in tract. de syndic. in eius proem. quare ex ijs concluditur Italiam non esse provinciam, ob libertatem eius non soluendi tributa, & consequenter privilegio ei concessio potiri decet, vnde decisio praedicta corruere videtur tanto magis cum aliquando Italia specialiter provincia appellatur l. abesse, & ibi Bald. ff. ex quibus causis maior ver. nondum, & in d. l. fin. C. sine cens. vel rel. & in auth. cassa. C. de sacrosanctis Ecclesijs allegat. per glossa in d. extrauag. vbi supra, & notat Bart. in l. inter dicere ff. de inter. & rel. num. 6. & l. super vacuum num. 1. C. de temp. in integr. restit. imo & ipsamet Roma provincia appellatur l. Iurisperitus §. 1. ff. de excusat. tut. ibi cum oriundus ex Provincia Romana &c. ultra quod Regnum istud pariter pro vna provincia habetur, vt dixi, sed circa declarationem Intelligentiae huius ambiguitatis puto omnia concordari posse cum distinctione eiusdem glossa in alleg. extrauag. super verbo Lombardiae in fine, quae dixit quod quandoque appellatio Provinciae sit eo respectu, & maior est instantia quando extra Provinciam seruatur id, quod dicitur in cap. coram de elect. Luc. vbi supra quandoque appellatio Provinciae sit alio respectu, vt quia legatus mittitur in talem Provinciam, vt aliquid concedatur hominibus talis Provinciae, & tunc talis appellatio

dicantur num. 79. & glos. seruata nu. 24.
Variatio, an pluries fieri possit per personas
 privilegiatas *Foller. in praxi Crim. Rub.*
audiuntur excusatores num. 9. & 10.
 concludit non nisi semel fieri posse, licet
 contrarium ait vidisse praticari *Idem.*
tradit Caraut. in Ritu 233. num. 10.
 quos omnes citat *MuscateLL. in praxi S.*
Conf. lib. 1. par. 2. glos. competentes nu.
30. vbi ait esse informatum de obseruan-
tia Mag. Cur. Vic. permittente variatio-
nem bis incluso Tribunali, à quo; Sed
circa decisionem istius questionis consi-
deranda sunt verba Presid. de Fräch. dec.
100. in fine vbi ait rarò accidisse varia-
tionem à Regijs Tribunalibus ad inferio-
ra, & multoties fuisse petitas variationes
ad Tribunalia Inferiora post remissiones
factas, & in isto casu nunquam remittun-
tur causae, ob fraudes euitandas; Cete-
rum cessante remissione praedicta erit ma-
ximè cogitandum, antequam fiat remis-
sio causae, ob reiterationem variationis.

Vassalli Baronum prae-textu grauaminum.
 à Curijs Baronum in Incidentibus Cau-
 sarum appellantes ad Mag. Cur. Vic. vel
 ad Sacr. Conf. si vtriusque partis consen-
 sus interueniret, quod apud Iudicem ap-
 pellationis procederetur in causa principa-
 li, an fiat praedictum Baroni habenti Iu-
 risdictionem in feudatam; fuit decisum.,
 quod sic, & proinde causam esse remittē-
 dam ad Baronem Franch. decif. 529. Ca-
 piblan. in prag. 3. de Baron. num. 134. &
 prag. 8. nu. 79.

Vassalli, an teneantur ad Custodiam Carce-
 ratorum, soluto eis Iusto salario, ex vrgē-
 tissimis causis; fuit decisum quod sic, *Frä-*
ch. decif. 526. num. 10. cum citat Capib-
lan. in pragun. 19. num. 22. de Baro.
qui refert idem fuisse Iudicatum inter
Vniuersitatem Lauri cum Marchione,
quod deficiente suspitione, tunc salario
mediante soluto, prout inter Ciues pote-
runt cogi Ciues, nē sint obligati quare-
re homines foraneos.

Vassalli Baronis vnus Terræ, an cogi pos-
 sint cum eorum animalibus frumenta,
 alterius Terræ Baronis pro seruitio Ba-
 ronis asportare, Iusto Salario median-

te; concluditur existente necessitate
 cogi posse Franchis decisione 526. nu-
 mero 4. & seq. alias secus, & ita fuit
 in Sacr. Conf. decisum inter Vniuersita-
 tem Sancti Georgij, & Iacobum Carac-
 ciolum, quod Baro abstineat, verum
 pro seruitijs illius feudi vbi sunt subditi
 compellantur, & cogantur ad opera
 Vassalli.

Vassalli coguntur seruire Baroni Intus Ter-
 ritorium Salario mediante, prout inter
 Ciues, & hoc pluries decisum fuit, imò
 quando seruitia iniunguntur infra dicta
 & ita fuit decisum existente Barone Nea-
 poli Vassallos absentes teneri, Iusto Sa-
 lario conducere frumenta infra viginti
 miliaria Franch. decif. 526. num. 3. Ro-
 uit. in Pragm. 1. num. 5. de Salar. cor.
 qui miſt. pro seruit. Cur. vbi refert alias
 sic fuisse decisum, & Capiblan. in prag.
 16. nu. 30. de Baro.

Vassalli ad seruitia obligati, an cogendi sint
 asportare Molas ad Molendina, Barona-
 lia extra Territoria existentia; fuit decisu
 quod non Franch. dec. 526. post nu. 3.

Vassalli tantum soliti locare eorum opera,
 vel eorum animalia, an cogendi sint ad
 seruitia, an vero etiam habiles ad ope-
 ras, & habentes animalia non solita loca-
 re, in hoc fuit diuersimodè Iudicatum.
 communiter tamen deciditur teneri so-
 litos, & habiles Franch. decifio. 526. sub
 num. 3. Capiblan. in pragm. 16. num. 3.
 de Baron. vbi ait quia hoc colore Baro-
 nes nimium onerabant solitos, dum fuis-
 set supplicatum in Sacr. Conf. per Vni-
 uersitatem Lauri, vt onera repartirentur
 inter solitos, & habiles; fuit decretum.
 sic esse seruandum, ita quod alter ex sub-
 ditis plus altero non grauetur.

Vassallus Baronis, si deliquerit in Terra al-
 terius Baronis, & fuerit ab eius Barone
 carceratus, an sit remittendus ad Barone
 loci, in quo deliquit, ratione delicti, ac-
 cedente priuilegio quoque eidem con-
 cesso cognoscendi contra quoscumque
 exteros delinquentes in dicto loco; fuit
 decisum quod non Franch. decifio. 505.
 Tapia in Const. Magister Iustitiarius nu.

11. 12. 17.

Vas.

Vassalli Baronum receptantes forbannitos, & foriudicatos Mag. Cur. Vic. & Regiarum Audientiarum, an sint remittendi ad Barones; fuit decifum pluries quod non Franch. decifio. 470. Rouit. in pragm. 1. de Recept. malef. in fine Capiblanc. in pragm. 8. num. 115. de Baro. Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. Rubr. de Prouif. fieri folit. §. 3. num. 27. Idem Rouit. prag. 5. vbi de delict. agi &c. num. 3.

Vassallus, an sit remittendus Baroni, virtute ipsius priuilegiorum, si per Vassallum fuerit commissum delictum declaratum per bannum delictum, quod antea non erat delictum post concessionem priuilegiorum, fuit decifum quod sic Franch. decifio. 434. Capiblanc. in prag. 8. num. 114. de Baro. Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. Rub. de prouif. fieri folit. §. 3. nu. 29. Rouit. in prag. 9. de empt. & vend.

Vassalli Baronum inquisiti de furtis in strata publica, in quo quidem delicto datur iurisdicatio primo capienti, si fuerint ab alijs Tribunalibus capti, an sint remittendi ad Barones virtute eorum priuilegiorum; fuit decifum in casu simili, ex quo non constabat de captura facta per alia Tribunalia esse remittendos ad Barones Franch. decif. 426. Tapia in pragm. 5. vbi de crim. agi oport. num. 2. Mastrill. decif. Sicil. 138. num. 4. Riccius in Collect. dec. 48.

Vassalli, an teneantur ad subuentionem; Iuxta Constit. Regni pro maritanda filia Baronis, si eodem anno filias duas nuptui tradidit; fuit decifum quod sic Franch. decif. 306. Capiblanc. in prag. 1. num. 69. de Baro.

Vassalli, an teneantur seruire Baroni cum animalibus iusto salario mediante si Baro haberet sua animalia; fuit decifum, quod non Franch. decif. 211. de qua me minit Rouit. in pragmat. 1. de Salar. cor. qui mitt. pro seruit. Cur. num. 4. Capiblanc. in pragmat. 6. num. 26. de Baro.

Vassalli, an possint aquam ducere ex flumine publico pro agris irrigandis, non ob-

stante prohibitione Baronis prætendentis flumina tamquam regalia, ad ipsum spectare; non fuit decifum quamuis concludatur in fauorem Ciuium Franch. decif. 183. Capiblanc. in pragm. 8. nu. 200. de Baro. Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. tit. 2. §. 6. num. 5. Milanens. decif. Sicil. 3. lib. 1. num. 199. Molfes. in Consuet. Neap. tit. de Renunt. quæst. 4. num. 30.

Vassallus alicuius Baronis habentis Iurisdictionem in delinquentes in alieno Territorio habentis præuentionem, si delinquendo in Casali alterius Baronis, existente intus Territorium Ciuitatis Neapol. an sit eidem remittendus, dum ex consuetudine delinquentes in Ciuitate Neap. nunquam remittuntur; fuit decifum esse remittendum Franch. dec. 129. Capiblanc. in pragm. 8. num. 34. de Baro. Georg. allegat. 48. num. 15. Tapia, in prag. 1. licet vt vniuersalis nu. 20. vbi de delict. agi oport.

Vassalli, an denegare possint conseruationem fructuum perceptorum ex Territorijs Baronis peruentorum ex Industria Baronis; fuit decifum quod sic in fauorem Baronis, Franch. decif. 128. Masullus in addit. ad Capyc. decif. 168. in fine citat istam decisionem; & addit ad relationem Mag. Cur. Vic. in Sac. Consil. fuisse decifum, vt Baronibus dentur Aerarij mediante salario pro consequutione fructuum feudi, imò etiam fructuum, quos Barones ex Industria percipiunt, Capiblanc. in pragm. 16. num. 18. de Baro. Riccius in Collect. dec. 48.

Vassalli possunt prohiberi, nè colligant messem, absque domini potentia, vel alterius ab eo deputati, quod etiam procedit in debitoribus Episcopi pro decima consequenda Franch. decif. 117. Aloys. de Leo Auth. nunc si hæres num. 4. C. de litig. Petr. Caball. Resolut. crimin. cent. 2. cas. 168.

Vassalli quamuis intuiti à Domino possint alienari, tamen fuerunt admissi ad demanum petendum soluto prætio emptori; vna cum interese, prout sic fuisse decifum testatur Franch. decif. 17. Georg.

X x

alle-

- allegat. 7. num. 1. Viuius in Sylua commun. opin. in opinione 637. princeps nu. 1. Regens de Ponte in tract. de Potest. Proreg. tit. 10. Rubr. de bonis. & expens. Vniuers. num. 17. & §. 1. Mastrill. in cons. vnico post decisio. Sicil. nu. 12. & 15. Ioseph Sesse decisioe Arago. 36. nu. 23.
- Vassallus** alicuius Baronis habentis amplissima priuilegia in suos Vassallos delinquentes etiam extra Territorium, si deliquerit in Terra alterius Baronis habentis priuilegium cognoscendi de delictis commissis in eius Territorio, quis eorum erit praefendus; fuit decisum esse praefendum Baronem loci delicti, ex quo eius priuilegium erat anterior, & per longum tempus Inquisitus in eius Territorio inhabitauerat Rouit. in pragmatica 1. vbi de delict. quis deb. conuen. num. 4.
- Vassalli**, an omnes sint astricti ad seruendum domino cum animalibus; fuit decisum esse cogendos Vassallos solitos cum animalibus suis seruire sibi ipsis, & alijs Campagn. in Cap. Regni grauamina in addit. sub nu. 38.
- Vassalli**, an teneantur ad seruitia personalia Baroni, hoc est ad incisionem lignaminum nemoris, causa mercimonij; fuit per S. C. pronunciatum teneri ad praestandum seruitia, dummodo non extrahantur à proprijs laboribus lite pendente Gram. dec. 67. post nu. 3.
- Vassalli** soliti incidere lignamina in nemore domini, non tantum pro vsu proprio, quantum etiam causa mercandi, an reluctant Domino manditeri debeant in possessione; fuit decisum quod manuteneantur in possessione lite pendente; incidendi, & extrahendi cum salmis à nemore praedicto Gram. dec. 67. nu. 7.
- Vassallus**, an possit testificare in fauorem domini sui; fuit decisum quod sic, siue dominus habuerit in eum merum, & mixtum Imperium, & ci iurauerit fidelitatem, dummodo non probetur quod sit grandi amicitia coniunctus cum domino suo, vel non probetur quod sit vilis persona vt angarius, & perangarius Afflic. decil. 304. Gramma. cons. ciuil. 12. Summi Opificis num. 19. Farinacc. de oppos. sit. contr. person. test. q. 55. nu. 186. cum seq. & 205. Anto. Gabriel. lib. 1. tit. de testibus conclus. 10. nu. 26. Mascard. de Probat. conclus. 1405. nu. 4. Viuius in Sylua commun. opin. in opinione 984. incip. testificari nu. 2.
- Vassallus**, an poterit de iure protestari contra dominum, quod nolit esse eius vassallus, ex eo quod dominus moram fecerat non remunerando seruitia per eum facta, & concluditur quod non, imò nec tenetur dominus ad remunerationem, & ob talem remunerationem factam puniri debet Afflic. dec. 307. in prin. vsque ad nu. 18.
- Vassallus**, an dicatur periurus, & rebellis vt puniri possit, si protestatus fuisset cum domino de mora commissa non remunerandi eius seruitia, & conuersatione habita cum inimicis Regis; Concluditur quod circa quaerimoniam eius detrahendo Regi nolenti remunerare eius seruitia, actentis seruitijs praeteritis, paupertate Vassalli, animaduerti debeat Regis arbitrio aliquoties, ita quod non ei assicere debeat amicitia inimicorum, nisi inde resultaret damnum domini, ob quod verè rebellis, & infidelis iudicetur Afflic. dec. 307. nu. 26. & seq. vbi Vrsill. nu. 18. exornat.
- Vassallus** Regis nequit se, nec suos ad tale obligare sine voluntate Regis de iure, an procedat in illis, qui ex aliquo capite Immunitatis id facere possint, vt puta in illis de domo de Syluestris de Arzano fuit decisum quod non in S. C. vt refert Cappy. dec. 168. nu. 2. quem citat Vrsill. decisio. 307. num. 2. Frecc. de Subfeud. lib. 2. in 15. author. refert contrarium fuisse decisum in Sacro Consilio vsi isti non propterea angarii censeantur, quia eorum Vniuersitas singulis annis Iusto Salario teneatur dare vnum Aecrarium, aut Camerlingum pro seruitio Curiae.
- Vassalli**, an obligentur ad aliqua seruitia personalia, quatenus essent expressa in priuilegijs; sed si non essent expressa, an cogantur seruitia praestare Baronum vi-

Foni vigore Regiæ Pragmaticæ Regis Ferdinandi; fuit in quadam causa decifum in S. C. quoddam Vaffallos fore, & effe liberos, non obftante eadem Regia Pragmatica, ex quo non aderat ex parte Baronis priuilegium de prædictis, nec poffeffio antiqua; fed tantum quædam capitula extabant de exhibendis feruitijs per eos mediante falario, propterea fuit determinatum ipfos teneri ad feruitia perfonalia concedentia, mediante falario Vr fill. dec. 334. nu. 8.

Vaffalli angarij, & perangarij alicuius Baronis, an poffint recedere alibi habitando, prætextu quod Vniuerfitas teneatur dare fibi anno quolibet Cameraarium, & Aerarium pro ipfum Baronem eligendos; fuit decifum contra Baronem in fauorem Vaffallorum Capyc. decifio. 168. Foller. in Conftitu. afcriptitios nu. 2. & feq.

Vaffallus, an teneatur afportare Terragia ad domum domini; fuit decifum effe fer quendam Confuetudinem, qua circumfcripta teneantur Vaffalli Anna in alleg. 94. nu. 11.

Vaffalli, an poffint aliena Territoria colere, & deferere culturam feudaliū; fuit decifum quod non in facto contingenti in Sacro Confilio Fab. de Anna in addit. nouiff. ad fingul. 461. ruffici eius patris incip. vide Fulcom, hanc eandem decifionem refert Frecc. de Subfeud. lib. 2. in 41. author. in fine annuit ita olim. fuffiffe decifum in S. C.

Vaffalli, q. foliti funt accedere ad molendinū Baronis an poftea cogi poffint; fuit in S. C. prouifum q. lite pēdente cōferuetur Baro circa lus prohibendi, q. introitus furnorū erat in Releuio liquidatus in certa fumma, quod fi non effet cum lure prohibendi, non effent affictati tanto prætio Anna in fing. 557. Vaffalli.

Vaffalli, an teneantur feruire extra Territorium; fuit decifum quod deputentur infra octo miliaria Anna in fing. 560. vaffallus Capiblan. in pragm. 3. num. 13. de Baron.

Vaffallus aufugiens à carceribus Baronum, fi recta via veniet ad Mag. Cur. Vic. an

teneatur de fuga; fuit decifum quod non Anna fingul. 561. Vaffalli, & idem in alia causa refert fuffiffe decifum Fab. de Anna in addit. ad Commentum eius patris fuper Repet. c. 1. de vaffall. decrep. etat. sub nu. 58. nu. 118.

Vaffalli, an contribuant in donis, quæ funt in parlamentis; fuit in Regia Camera decifum quod non, vt refert audiiffie Frecc. de Subfeud. lib. 1. tit. de orig. Baron. in verff. fuit dubitatum in parlamentis in fine nu. 35.

Vaffalli, an cogi poffint quod accedant ad molendinum domini in oppido confiftente, & non vagari cum animalibus, pueris, & mulierculis in Montaneis locis pet molendina exterorum; fuit decifum quod fic, Frecc. de Subfeud. lib. 2. in 41. author. in fine.

Vaffalli quamuis poffint eorum animalia immictere in Territorium Baronis, quatenus inter fe ipfos vfus effet, nec animalia capere debeant ad fodidam, vel vt exteris vendant, donec aliter fuerit prouifum, an fi contrauerint, poenam foluere debeant; fuit decifum in Sac. Conf. quod fic in pluribus caufis Frecc. de Subfeud. lib. 2. in 46. author. sub nu. 4 Lanar. conf. 98. nu. 9.

Vaffallus rufficus, qui non præftitit domino feruitium militare, ad quod tenebatur vigore concessionis feudi ruffici, fiue ftartia factæ antecessori pro fe & fuis hæredibus primogenitis, & tuac talis concessionarius erat miles, & tenebat equos & arma, an admittatur ad feruiendum domino per fubftitutum; fuit decifum quod fic; nam non fuerat electa induftia perfonæ, ex quo fuerat concessa ftartia pro patre, & descendantibus qui poterant feruire per fubftitutum Idoneum, domino, & acceptabilem Paris de Reintegr. feud. in c. incip. fuit alias coram me fol. 31.

Vaffallus rufficus, an priuari debeat feudo, fi fraudem commiferit, dum teneat quatuor prædia, duo optima redditicia feudo, & alia duo minus fructuofa, & citatus, & comparuit in Inuentario, & profexus fuit duo optima effe,

feudo redditicia, & alia duo libera, & postea alias contrarium confessus fuisset; fuit omnibus prædijs priuatus ob fraudem ipsam Paris de Reintegr. feud. in cap. incip. & Iusta prædicta moueo num. 30. folio 48. attergo, & in cap. Rusticus citatus numero 6. folio 78. attergo.

Vassallus alienans feudum contra Constitut. Federici, an priuari debeat feudo ex facta, & non vera traditione, vt puta per præcarium, aut constitutum, ita vt poena illius legis locum habeat; concluditur quod non iuxta opinionem Aluarrotti ibi secundum quam Iudicandum erit, & subdit Camerar. in d. l. Imperialem folio 10. attergo litera R. vti Iudicamus.

Vassalli, an diuidi debeant inter fratres, licet de Iure diuidi non possint; Consuetudo tamen contrarium obseruat, & ita pluries obseruari vidit Affl. in Rub. de success. feud. nu. 5.

Vassalli inuiti, an possint alienari in duriorem Dominum Napodan. in Consuetudin. conductor de locato num. 32. in fine tenet quod non; licet contrarium fuerit seruatum olim in Curia Regina. li, vt per Luc. de Penna in l. vnica in fine versicul. quamvis Cod. de Capit. Ciuium lib. 10. quem citat Franch. in addit. ad Consuetudin. prædictam incip. Andr. in cap. Imperialem, & tandem ita nouissime fuisse decisum in Sacro Consilio refert Camill. Salern. in dicta Consuetud. conductor in addit. incip. ad istud, quod Vassalli fol. 377.

Vassalli, an teneantur ad seruicia personalia Baroni, etiam extra districtum absque alia mercede sub prætenso vsu longo exigendi talia seruicia absque mercede, non obstante prætensione Vassallorum prætendentium manuteneri in libertate; fuit per Collaterale Consilium decisum ipsos non teneri ad seruicia personalia maxime absque mercede Grammat. voto 12. Redemptoris gentium suffragio &c. Vrsill. decif. 334. sub num. 6. Capiblane. in pragm. 1. nu. 167. de Baron.

Vassalli Baronum, an comprehendantur in abolitione generali facta à Rege Lannar. in conf. 52. concludit quod non, de quo meminit Camill. de Curt. in Diuers. lur. feud. vers. potest quoque feudum num. 11. & seq. vbi latius tractat istam materiam num. 28. attergo, & licet primo loco fuisset Iudicatum Vassallos Baronum comprehendendi quoad poenas corporales, vt gauderent Indultu, secus quoad poenas pecuniarias, vt per Camill. de Curt. vbi supra num. 32. folio 30. facta deinde reclamacione per Barones, consultaque Regia Maiestate, fuit per eam generaliter declaratum quod vniuersaliter comprehendantur ex lege Regia, vt in Pragmatica Card. de Granuela die 25. Martij 1574. folio 445. apparet, & testatur Camill. de Curt. vbi supra in dicto numero 32. annuens fuisse seruatum in primo Indultu facto per Regem Philippum secundum, quod limitat non procedere, quando esset Indulgentia concessa ob publicam vtilitatem vt in banno, qui experit bannitum gaudeat Indultu.

Vassallus, an feudo priuandus sit, dum tenetur etiam consilio Dominum luuare, & Inimicum Regis literis exhortatorialibus luuare; fuit in Consilio Collaterali decisum quod sic in contingenti casu, in personam Antonij Grisoni Minad. in Const. in aliquibus vers. Comitum, & Baronum nu. 46.

Vassallus Regis, siue subditus, an possit adire alios Iudices, quam Regios ad quod extat Constitutio Regni cum Iustitiæ, expresse id prohibens, ne adeant alios Iudices præter Regios, in facto contingenti relata causa per Magnat. Curiam Vicarij in Sacro Consilio in causa cuiusdam Vassalli Vallis Virulani, qui obligare fecerat quandam alium Regnicolam poenas ad Curiam Beuenenti, in qua fuit carceratus, & grauauerat se à carceratione, dictum fuit per Sac. Conf. vt Mag. Cur. Vic. procederet ad vltiora Carolus Tapia in Annot. ad dictam Const. in prin. in opere Iuris Regni.

Vas-

Vassallus Baronis, an possit adire Regia.

Tribunalia in præiudicium Iurisdictionis Baronis, & quid existentibus bannis prohibitiuis, an teneatur ad poenam; concluditur quod non contra vassallum, Baro enim potest præcipere vassallis, quod in præiudicium eius Iurisdictionis non accedant vassalli ad Curiam Regis, vt Inquit Paris de Puteo in tract. de Syndic. vers. an Baro, quem citat Foller. in præf. Censual. vers. & submissione cuiuscunque foro num. 4. & ob id annuit Tapia in Const. statuimus vt Magnæ Curie num. 33. quod vassalli confugientes ad Regia Tribunalia audiuntur, quamuis per Barones solet prouisiones Collateralis expediti facere, nè adeant Regia Tribunalia, & quotiescunque fuerit appellatum, ad Mag. Cur. Vic. comparante Barone, fit remissio; Tamen respectu bannorum emanatorum per Barones, eorumque Officiales p. obibentium accessus ad Regia Tribunalia, concluditur nullo modo procedi posse; Vnde hodie vt subdit Foller. vbi supra adeo molestè ferunt Tribunalia Regia, quod tempore suo asserit videri disse carcerari, & maletractari Officiales Baronum propter dictum banum, & Anna singul. 62. inquit fuisse decisum vt Barones sinant Vassallos adire Regia Tribunalia, quare fuit per Mag. Cur. Vic. decisum, quod vassallus adiens Curiam Regiam superiorem Curie Baronis contra formam banni emanati per Baronem, vt nullus adeat Curiam aliquam, omnisq. medio, sub poena, quod non teneatur ad poenam, & proinde fuit excarceratus, si pro alia causa non detinebatur, vt inquit Nunt. Tartaglia in praxi Ciuili c. 2. num. 1. & eum citat Capiblan. in prag. 3. num. 128. de Barone. & num. 129. inquit contrarium postea fuisse decisum, in Sac. Conf. in causa Vniuersitatis Solofre annuens ex aliqua causa fuisse remissam poenam in dicto casu.

Tandem subdit Tapia vbi supra respectu prouisionum Regiarum expeditarum ad Instantiam Baronum sub num. 4. quod quando causa esset grauis nimis, vel adesset timor, ne Iusticia integrè ministr-

tur, vel quando carceratus reperiretur in carceribus Mag. Cur. Vic. & Terra Baronis longè distaret, vel si adesset aliquis timor suspicionis respectu Iudicis Baronis, remittitur causa, cum clausula quod eligat Iudicem in Ciuitate, quod etiam procedit, quando adesset causa suspicionis in Barone Sac. Conf. solet deputare Iudicem, qui nomine Baronis procedat, licet hodie non seruetur, tamen ego multoties vidi primum caput obseruari vt eligatur Iudex in Ciuitate.

Vassalli caporales litium cum Barone, an prohibentur esse de regimine; fuit Iudicatum quod sic inter Vniuersitatem Lauri cum Marchione, secus si litigarent cum vniuersitate, tunc possent eligere; sed non eligi sed si esset debitorum non possent eligere, nec eligi Io. Fran. Capiblan. in prag. 10. n. 80. de Baro.

Vassallus, an teneatur præstare seruitium Domino pendente lite euictionis; concluditur quod sic per Bald. in cap. 1. num. 3. de Inuest. de re alien. fact. & ibi Aluar. rott. num. 5. & Afflict. num. 15. vbi testatur ita fuisse Iudicatum, eum citat Mastrill. in dec. Sici. 160. nu. 20.

Vestigal, aut Scapha, an soluenda erit per vassallum missum pro seruitio Curie, seu Baronis; fuit decisum quod non; sed per Baronem Campagn. in Cap. Regni grauatina nu. 38. in addit.

Velleano, an iuuetur mulier in venditione, etiam quod mulier pro alio vellet soluere, & in datione in solutum; non fuit decisum Franch. decif. 279. Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. tit. 10. Rub. de decret. Collat. Cof. n. 6. Tapia in 4. p. Iur. Regni prag. 1. de S. C. Velleano in primatio cum retibus pro capiendis animalibus quadrupedibus, an prohiberi possit per Baronem contra vassallos in territoriis publicis; fuit decisum quod non; sed in casu, de quo agebatur apparebat banna promulgata per Baronem prohibentia venationes, nec aliter appellatum ab vniuersitate, ob quod fuit datus terminus in causa, & lite pendente fuit dictum, quo vassalli abstineant se à venatione Franch. decif. 158. Capiblan. in.

pragm. 14. num. 28. de Baron. Tapia in Cap. Regni 84. Magister Forestarum. nu. 5. Riccius in collect. dec. 396.

Venari, an prohiberi possit Vassallis in Territorio Baronis; fuit conclusum lite pendente non posse prohiberi, stante possessione venandi; sed tamen de iure gentium permixta est venatio, dummodo in alienum agrum non fuerit ingressum; Ceterum Dominis cautela traditur prohibendi per proclama, & banna, & vassallis pariter ab eis reclamari Gramm. decif. 67. num. 9. & seq. Anna fing. 59. Baro Franch. dec. 158. nu. 2. Capiblan. in prag. 14 nu. 27. de Baron.

Venatio, an possit prohiberi per Baronem, vassallis in siluis; fuit decifum non licere cum Balistis, & Sclopetis, nisi quoad apros & Lupos Anna in fing. 59. Baro.

Venatio potest prohiberi, vt non fiat certo modo, vel ne fiat cum Sclopetis, vel quādo incisset periculum personarum, & ita pluries fuisse decifum in S. C. testatur Io. Franc. Capiblan. in prag. 14. num. 31. de Baro.

Vendicare, an possint filij hæredes bona, obligata per eorum patrem pro dotibus eius Nurus ipsi affecturata pro eorum portionibus; fuit decifum posse vendicare, & successuē ipsa mulier affecturata, fuit condemnata ad restitutionem duarum portionum, tribus filiis eius Soceri debitis, vna cum fructibus, pro quibus portionibus mulier habeat recursum contra bona Soceri, viri, & alterius hæredis, & ad fructus Afflict. deci. 9. in fine Anto. Fab. in eius Cod. tit. de rei vxor. act. definit. 25.

Vendere bona sua, & transferre, an sit arbitrarium cuique etiam vassallo, non obstantibus bannis Baronis prohibentis, ne vassalli vendant eorum bona, nisi ipsi; fuit decifum quod sic in Sac. Conf. inter Vniuersitatem Lauri cum Marchione licet volentibus vendere, debet præferri Baro Capiblan. in prag. 1. de Baron. nu. 112. & 122.

Vendere non tenentur vassalli Baroni, nisi prætio contanti, & non cum talijs, vt fuit decifum in Sac. Conf. inter Principem,

Hospitaliani, & Vniuersitatem Theani Io. Franc. Capiblan. in prag. 1. num. 140. & 173. de Baro.

Vendere officia subordinata alicui Arrendamento concessio à Rege cum clausula sicut tui prædecessores tenuerunt, habuerunt, & possiderunt qui quidem soliti erant vendere talia officia, an liceat possessori in futurum, si fuerit fortè pronunciatum non deliquisse ex præterito circa venditionem ipsorum; non fuit aliter causa decisa, quamuis multis rationibus concludatur in fauorem venditoris Reg. de Ponte dec. 37. nu. 2. & seq.

Vendi, an possint palatia magni prætij, si essent pauci redditus pro præstandis alimentis spurijs; fuit decifum quod non Vrfill. dec. 99. nu. 11.

Venditio feudi cum reservatione dominij, non dato assensu in reservatione, an sit nulla, etiam quod venditor haberet conditionem illam pro reiecta; fuit decifum in fauorem emptoris Franch. decif. 540. Regens de Ponte in tract. de Potestate, Proregis titul. 8. de Refutat. feud. §. 3. num. 8. contra istam decifionem concludit.

Venditio bonorum stabiliū obuentorum, constante matrimonio à viro, & vxore facta alicui, qui confessi fuerant prærium recepisse, soluto insuper matrimonio per mortem vxoris, an vir teneatur ad integri prætij restitutionem, vel ad medietatem hæredi mulieris; fuit decifum integrum prærium esse restituendum Franch. dec. 474. Petra ad Capyc. decif. 78. vers. peruenisse.

Venditio rei maioris valoris exequatur pro modico debito, an sit nullius roboris; fuit decifum talem venditionem esse nullam Franch. dec. 441.

Venditio rerum ad mensuram, si non fuerint res venditæ, determinato tempore consignatæ, & postea elapso tempore consignatæ, an teneat Instante emptore pro rescissione venditionis rerum prædictarum non consignatarum in tempore conuento; fuit decifum non licere emptori post diem conuentum dissoluere venditionem, siue contractum, quia merces

non

non fuerat tradita in tempore, nam in contradibus bonæ fidei pœnitentia cessat Afflict. in decis. 280. ad quod vide Vrfill. decis. 399. vbi refert quomodo ista decisio intelligatur Anna in singul. 573. veditio, & supra verbo emptor Bertazol. in tract. Clausul. in clausul. 30. glo. 6. num. 7. Borgn. Cauat. decis. Fiuizan. 8. par. 2. num. 15. Paris. conf. 64. volum. 1. num. 19. Rota Romana decis. 273. p. 2. num. 4.

Venditio rei stabili facta per patrem, vna cum filio, quibus nominatim fuit donata an censetur valida quoad medietatem tangentem filio, ex quo non interueniat decretum Iudicis, nec fuerat facta veditio ob æs illius, qui donauit, accedente pariter consensu matriculo filij induciti ad vendendum, ob vim, & metum probatum, quamvis filius asseruerit maiorem 14. annorum fuisse, & rei veritate tunc esse annorum vndecim, ex ijs omnibus fuit decusum venditione esse rescindendam Terræ venditæ per patrem pro medietate tangente ad ipsum filium, & ita conuentum esse condemnandum ad restituendum medietatem Afflict. decis. 393. per totam.

Venditio quando dicatur facta ad corpus, vel ad mensuram, remittitur arbitrio Iudicis, qui ex prætio, & ex consensibus, alijs uè circumstantijs considerare debeat talia, quare in Sacr. Conf. fuit quædam venditio ex coniecturis habita ad corpus, non ad mensuram in occurrenti casu tradito per Vrfill. deci. 64. nu. 5.

Venditio rei, an impediri possit per possessorem illius, si possessor sciens vendi bona, in quarum possessione existens tacuit fuit decusum facto verbo in Collaterali Consilio quod procedatur ad venditionem, saluis libris possessori Anna in alleg. 120.

Venditio feudi facta à vassallo primo loco, siuè à feudatario, quam reuocauit vigore Constit. Regni, & hoc peracto emptor impetrauit Alsensum Regium, & post hoc iterum idem venditor eidem emptori illudmet feudum vendidit, neque alius alsenfus fuit impetratus, an erit valida;

fuit decusum in Sacr. Conf. venditionem fuisse nullam Loffred. in Paraph. feud. in cap. imperiale de prohib. feud. alien. per Feder. col. 4. vers. si dubitetur, an si vassallus.

Venditio subhasta non reuocatur ex regula Constituti. Regni constitutionem diuæ memoriæ, concluditur id bene procedere respectu debitoris, in quo necessitas vendendi consideratur, & eius factum. Iudex repræsentat, ob quod nõ datur in eo potentia reuocandi, etiam ob fraudes euitandas; nam rarò hoc modo bona debitorum venderentur; sed bene procedit in emptore, quia in eo non militat ea ratio, cum voluntarie accedat ad emendum, & ex reuocatione illius non causatur impossibilitas alteri vendendi, & actenta diuersitate rationis, non militat ratio correlatiuorum. Regens de Ponte conf. 5. ex facto prænarrato num. 88. vbi num. 90. asserit ita alias fuisse per Sacr. Conf. decusum in oblatione Terræ Sesti facta per Io. Vincentium de Tufo, seu Scipionem Gambacurta cum creditoribus Ioan. Baptista Carafæ, & in casu conf. 5. fuisse Iudicatum contra Secretarium Soto, vt nouissimè statetur Idem in decis. 6. num. 15. in fine.

Venditio alicuius officij facta per Proregem, an reddatur nulla, nulliusque momenti, & roboris; primo ex capite nullitatis quoniam fuerat venditum non præcedentibus subhastationibus, & circa hoc particulare quatuor examinantur questiones principales ad eruendam talem nullitatem; primo quia Vicerex vendiderat non vt Vicerex; sed vt Procurator, secundo quia non est consuetum; imò contraria adest consuetudo, vt dum vendit Proreges vt Procuratores cessant subhastationes, tertio ex particularibus clausulis appositis in Instrumento; quarto ex ratificatione seriòse facta per Regem in ampla forma, cum insertione venditionis; Item ex secundo capite læsionis aduersus quam dicebatur ipsam cessare, ex qualitate temporis, immoentia belorum, ob quod omnes quasi de Regno despe-

desperabant, propter guerras, aliasuē hominum passionēs fuerunt tempore breui magnæ mutationes, ad quod accedit in venditione prædicta fuisse habitam Informationem reddituum officij, ipsiusque qualitatē, ex certa scientia fuit reuocatum remedio l. 2. C. de rescind. vendit. secundo, & si cessare non videatur remedium læsionis in venditione rei ad vitam, tamen poterit vita emptoris considerari, & ita certificari, tum concurrente incertitudine reddituum, & qualitate temporis iussu poterit suspicari incertitudinem fructuum, & amissionem officij; tertio ut læsio militet debet considerari dispositio d. l. 2. ut sit ultra dimidiam. Iussu prætij, cum non reperitur fiscus in hoc privilegiatus, ad quod accedit, quod non debet haberi ratio de augmento reddituum post venditionem; Demum, & quarto considerato redditu illorum trium annorum propè venditionem, qui erat plus iusta, & ordinaria aestimatione, quæ erat minus, ac stantibus bellis, temporisque qualitate, & Curie Regiæ necessitatibus, adenta denique validitate rescripti Regis; quibus omnibus recte discussis concluditur venditionem esse firmam, & validam per Regent. de Ponte conf. 53. ex hijs, quæ in facto, & in seq. conf. 54. ex ijs quæ recolligere, ubi optimè in iure fundando posse Proregē vendere sine sollempnitatibus subhastationum, refert in fine secundum prædicta fuisse Iudicatum per Regiam Cameram Summarie facta relatione in Collaterali Consilio, Alex. Raudens. decif. Pisan. 44. num. 21.

Venditio alicuius Terræ facta per Fiscum, alicui priuato, quam Regia Curia tenebat in pignus, an restituenda erit debitori, qui obtenta prima gratia expignorandi à Rege, nulla mentione facta de venditione, fuerit oppositum possessore quod idem Rex per prius vendiderat, cui obstat titulus, nè Fiscus rem quam vendidit, dum Fiscus Terram liberè vendiderat, ob quod erat extinctum Ius luedi, & deinde visis literis per Regiam Cameram fuerit prouisum, non esse ipsam

exequendam, sed suam Maiestatem consulendam, inde facta relatione, seu consultatione, si ipsa Regia Maiestas intentionem habuerit concedendi terram, etiam quod illa sit vendita per prius libera, absque pacto de retrovendendo, licet aliud rescriptum superuenerat, quod fieret iustitia, an obstat partis oppugnatio de vitio litigiosi, dum lite pendente fuerat vendita, & venditio facta a subdito Protegis; sed ijs duobus tamquam in iure non militantibus, tum respectu vitij litigiosi, quod cessat in Rege, tum etiam ob potestatem substituti, qui omnia potest, quod suus substituens gerebat; concluditur esse confirmandum decretum alias latum, à quo non fuit reclamatum, & imponi perpetuum silentium parti, ut per Reg. de Ponte conf. 55. non video, ubi in fine tradit secundum prædicta fuisse Iudicatum; Mastrill. decif. Sicil. 175. nu. 9. & seq.

Venditor rei circumdatæ finibus, cum expressio ne corporis circumscripti, si esset maior quantitas, an cedat lucro emptoris, sine accessorio prætio, aut si numerus esset expressus intra fines designatus; fuit per Sac. Conf. conuentus absolutus ab impetitis, ex quo venditor vendiderat Terram circumdatam finibus, nulla facta mentione modiorum Afflic. decif. 68. Boer. decifio. 50. num. 6. Viuius in Sylua commun. opin. in opinione 1018. venditor, late Bertazol. in tract. clausul. in clausul. 20. glo. 20. nu. 3. Paris. conf. 64. volum. 1. num. 32.

Venditor domus si per aliud Instrumentum mutui, vel depositi caueret, quod res vendita sit obligata pro prætio, quod quis fuit confessus recepisse, an præferri debeat omnibus creditoribus emptoris; fuit decifum quod sic, ob quod fuit præstita Assistentia super domo prædicta Afflic. decif. 306. ubi Vrsill. latè, & optimè Franck. decif. 369. num. 7. Camill. de Curt. in Diuers. iur. feud. vers. videndum est modo num. 63. fol. 16. & licet fuisset decifum in Regno Valentie pactum reemendati positum in diuerso Instrumento non operari Idem; contrarium fuit tamen de-

decisum in S. C. per istam decisionem, quam defendit ibi Franch. & eam sequitur Aloys. de Leo in l. 1. C. de emend. C. nu. 39.

Venditor, an cogatur vendere illud plus, si forte reperitur in venditione facta ad mensuram eodem pretio; fuit decisum, quod non Vrsill. decif. 68. nu. 3. Georg. alleg. 43. nu. 19.

Venditor rei, qui tenetur de euictione illius an ea vendita per Iudicem mandantem exequutorem teneatur quanti res est, vel ad pretium solum per emptorem cum usuris excomputare cum fructibus perceptis ab ipsa re vendita, deciditur teneri dum taxat ad pretium solum, pro quo fuit liberatus debitor cum usuris, habita ratione fructuum perceptorum per ipsum emptorem vt refert Vrsill. decif. 191. nu. 4 subdens audiuisse sententiam ipsam fuisse per Sac. Conf. contrario Imperio reuocatam, datis promissionibus factis tempore venditionis per emptorem Muscatell. in praxi S. C. lib. 2. p. 3. gl. venditur nu. 95. in fine, Alsia determ. 200. nu. 36. in fine.

Venditor, qui promissit de euictione rei vendita, si fuerit emptor conuentus à tertio Iudicio assistentia, & adiudicationis, & omiserit denunciare venditori, ita, & taliter facta fuit sententia, à qua non appellauit, & executionem passus fuit, an possit ad Interesse passum condemnari, non obstante quod venditor allegauerat litem ei non fuisse denuntiata per emptorem specialiter, nulla habita ratione intimationis factæ per tertium, si sua putauerit interesse; item actenta notoria iniustitia sententiæ, ex Instrumento producto per venditorem; Sac. Conf. per multas causas votauit pro emptore; sed quia Instrumentum venditionis, in quo erat promissio euictionis apparebat esse lesionem venditoris factam, qui non receperat, nisi promissionem certi pretij & promiserat defensionem totius rei, nec apparebat rem ipsam esse, de qua fuerat promissa euictio; Ideo fuit votatum pro venditore Capyc. decisio. 106. Vrsill. dec. 49. Franch. dec. 523. nu. 4.

Venditor, an teneatur cauere de euictione, si euictio imineret in limine contractus, & licet non teneatur præcisè ad dictam cautionem, tenetur tamen causatiue, scilicet si vult pretium, & ita intelligitur tex. in l. si post perfectam C. de euict. quādo venditor compelleret, siue coegerit emptorem ad solutionem pretij, secus quando emptor sponte soluisset, & ita fuit decisum in Sac. Conf. vt venditor teneatur cauere de euictione Fab. de Anna in nouiss. addit. ad singul. eius patris 570. sub num. 562. & seq. & Idem Anna Collect. siue remis. num. 167. Incip. ad tex. in l. si post perfectam vers. ego alias folio 33. inquit ita in facto proprio contingenti fuisse decifum in S. C. super deposito ducatorum 8000. poenes Secretarium in Banca Fontane.

Venditor, an teneatur de euictione, si eide non fuerit lis mota denuntiata per emptorem, cum nullo modo potuerat defendere emptorem, sufficit enim, quod venditor non possit demonstrare aliquam defensionem, ad hoc vt teneatur de euictione, licet nulla facta sit denuntiatio, & ita fuit in Sac. Conf. obtempum, & sententiatum Afflict. in cap. 1. num. 11. & 12. de Controu. Int. vassall. & alium de benef.

Venenatio probata per spontaneam confessionem tantum Ancillæ satuæ, existentibus Indicijs longè remotis, non tamen effectum mortis tribuens, an poena mortis locum vendicet, fuit decisum talem Ancillam esse plectendam ad inseruendum perpetuò infirmis Incurabiliū, reuocato decreto mortis Mag. Cur. Vic. Grammat. decif. 2. meminit Clar. S. homicidium num. 11. & Idem Grammat. in Const. mala noxia num. 7. in fine Couar. 2. par. relest. Initium num. 11. Foller. in pract. crimin. Rubr. Item quod fororem venenauit num. 32. & seq. Viuius in Sylua Commun. opin. in opinione 122. conatus num. 3. & in opin. 82. Statutum puniens num. 1. Gaspar Thesaur. in Adit. ad decif. eius patris 243. Idem Viuius decif. 187. in princ. commemorat nouissimè Pet. Caball. in Tracta. de omni.

omn. gen. homicid. num. 594.
Venenationis conficius, hoc tantum flascum vino plenum portando cum toxico ad instantiam Domini in posse alicuius, qui venenare voluerat Moniales, & dum portaret flascum, vidissetque alguzerios, & fracto flasco captus, faxus esset omne tractatum, qua poena puniendus sit; fuit per Mag. Cur. Vic. condemnatus ad remigandum per lustrum, licet per Sacr. Conf. fuerit reformata sententia Mag. Cur. Vic. cum admittendo ad compositionem pecuniariam ducatorum viginti-quinque Grammat. conf. crimin. 36. summi opificis adiutorio, Farinacc. in tit. de delict. & poen. nu. 72. Baiard. ad Clar. §. fin. quæst. 90. num. 16. Idem Farinacc. in tit. de poen. temperand. quæst. 9. cas. 9. num. 168.
Venenum tradens, quamvis mors sequuta non sit, ex quo ante confessionem rei, super qua impositum fuerat, detectum, per moribundum qua poena puniri debeat, fuit per Mag. Cur. Vic. punitus ad remigandum vita durante Grammat. voto 38. Redemptoris Mundi præsidio &c. Clar. §. fin. q. 66. num. 12. in medio Viuius decif. 394. nu. 13. Farinacc. in tit. de poen. modera. quæstio. 96. casus 1. num. 23.
Verba adiecta in diuisione bonorum patrum per fratres in Instrumento venditionis ad vendendum, & alienandum &c. vel vnus frater donaret fratri aliquid & similiter dixerit ad vendendum &c. an operetur quod possit iste cui res data vel obuenta esse disponere de toto; fuit per Sacr. Conf. iudicatum quod hæc verba nil operentur Capyc. in Consuetud. & si testator in addit. incip. quæro circa istam Consuet. fol. 172. Molfesius in comment. ad consuet. Neapol. par. 3. quæst. 3. num. 2.
Verberans Ancillam cum baculo præ dolore impregnationis causatæ per virum, si mors inde sequatur, qua poena mulier ipsa verberans punienda sit fuit per M. Cur. Vic. factio verbo in Collateralis Consilio decifum esse puniendam per septem nium in insulam deputandam, & ita ex

quantum Grammat. voto 23. Conditoris machinæ mundialis &c. Farinacc. in tit. de delict. & poen. q. 18. num. 72. latè Petr. Caball. in tract. de omni. gen. homicid. num. 233.

Vestes lucubres, an hæredes viri dare cogantur Viduis relictis, fuit decifum quod sic & actenta qualitate personarum etiam paramenta luctuosa, & lectum viduale Franch. decifio. 413. Pellicc. in Consuet. Auerf. c. 3. nu. 498. Aloyf. de Leo in l. decreto C. de procur. nu. 4. Riccius in collect. deci. 98.

Vestes lucubres, seu viduales, an debeantur vxori defuncti per hæredes viri, fuit decifum quod sic Capyc. decif. 26. Anna. sing. 541. vxor Franch. decif. 413. Pellicc. in Consuet. Auerf. cap. 3. num. 500. Co-uarr. in cap. Raynuius 2. p. cap. 3. nu. 10. Surdus in tract. de Alimen. tit. 4. q. 2. Riccius in Collect. dec. 98.

Vestès, ac alia ornamenta transmissa per sponsum sponse, an censentur donata. Afflict. decif. 315. distinguit quatuor capita in hoc; Primum est quando expresse res non essent donatæ, sed simpliciter transmissæ res ipsæ festiuæ, & pretiosæ, tunc non censentur donatæ vxori, sed transmittuntur ad hæredes; nam videtur ei traditæ, vt magis ornate vadat, vt latè prosequitur ibi Vrsill. in princ. annot. Georg. allegat. 45. num. 6. Pellicc. in Consuet. Auerf. cap. 2. num. 105. & cap. 4. num. 236. latè Surdus decif. 166. Ant. Gama dec. Lusitan. 71. lo. Franc. del Castillo decif. Sicil. 93. nu. 4. Maynard. dec. Tholof. 8. p. 4.

Secundum caput est, quando vestes condigne essent ad vsum quotidianum vxoris & in hoc versatur iudicis arbitrium, considerando Nobilitatem, & diuitias viri, & vxoris, quæ nam sint ad ornatum, & quæ ad vsum quotidianum, & ita videntur donata tamquam pars alimentorum, & in hoc cum distinctione proceditur, an sint magni valoris, vel parui, & attenditur consuetudo donandi, quare fuit circa hoc decifum, quod vestes deferico inter nobiles transmissæ post contractum matrimonium per verba de

præ;

præfenti vxori non traditæ, ſint donatæ, quia ſunt ad vſum Nobilis mulieris; ſed aurum in Collario, catenæ, cannaçca, & manilia, quia ſunt res magni valoris, non cenſentur donatæ, niſi morte confirmetur donatio, & ita tradit ibi Afflicti. num. 14. ſecundum quam deciſionem, alias in factò occurrenti fuiſſe deciſum, tradit ibi Vrſill. ſub num. 1. in fine Surd. vbi ſupra n. 8. And. Gayll. in lib. 2. præſt. obſer. in obſer. 91. nu. 3. Gama vbi ſupra nu. 3. Borgo. Cauale. dec. Fiuizan. 18. n. 16. par. 2. late Hieron de Laurent. deciſ. Auenion. 105. per totam.

Tertium Caput eſt, quando res miſcuntur per futurum maritum antè contractum matrimonium per verba de præſenti; ſed erat contractum per verba de futuro, tunc valeret iſta tranſmiſſio, ac donatio, vt concludit ibi Afflicti. num. 7. Georg. d. Allegat. 45. num. 31. Surd. vbi ſupra. num. 19. & 31. & ita pluries fuit deciſum in Sacr. Conf. & quotidie prædicatur, vt multis exemplis, & deciſionibus demonſtratur in proceſſu prudentiſſimæ Mulieris Zenobie de Petro Vxoris præclariffimi viri V. I. D. Franciſci Antonij Salinas, nunc meritiſſimi Regij Auditoris in Proincia Calabriæ Citra, cum hæredibus quondam Scipionis Longhi in Bâca Pineti pro Apicella in M. C. V. & in Banca de Chiayeſe in S. Conf. nouiſſimè Maynard. vbi ſupra.

Vltimum caput eſt, quâdo res prædictæ fuiſſent tranſmiſſæ, poſtquam eſſet contractum matrimonium, expreſſè donando veſtes, & iocalia, nec poſtea reperiretur morte reuocata, tunc ipſa donatio, quâvis inuálida, morte tamen confirmatur, vt concludit ibi Afflicti. num. 10. & ſeq. vbi latè Vrſill. num. 5. opinionem confirmat, atque exornat, & in fine aſſerit donationem ipſam eſſe validam, ratione Iuramenti in continenti morte alterius non expectata, prout deciſum fuiſſe, in Sacr. Conf. fatetur, & Loſſred. in conf. 42. in cauſa vertente &c. memor de hac deciſione Afflicti, qui non dixit pro qua parte fuit iudicatum, reſert fuiſſe contra virum iudicatum per Sacr. Conf. in fa-

uorem hæredis mulieris, vt cenſeantur donatæ veſtes & anuli tranſmiſſæ, vel traditæ, ſtante Nobilitate viri, & vxoris, quæ fuerunt miſſæ poſt contracta ſponſalia, quem citat Vrſill. in Annot. ad Afflicti. hic, & alias deciſiones aſſert Piſanell. in addit. ad Afflicti. ad iſtam deciſionem, Surd. vbi ſupra nu. 13.

Vicarius Epifcopi, an poſſit vt ſuſpectus allegari, ſicut Epifcopus poſſit; concluditur quod ſic Capyc. deciſ. 137. num. 9. Stephan. Quarant. in Summa Bullarij verbo Archiep. Autho. nu. 19.

Vicerex duarum prouinciæ, ſi adeptus poſſeſſione Regni, antequam ad Cameram vnius prouinciæ accederet, an poſſit Locumtenentem conſtituere alteri prouinciæ; concluditur quod ſic Capyc. dec. 151. num. 7. & 8. Tapia in Conſt. Officia nu. 5. & 16.

Vicerex, an poſſit Locumtenentem aliquem conſtituere in eius Camera alterius prouinciæ, de qua eſſet Vicerex, & concluditur quod non de lure, quamuis de facto ex conſuetudine eligant Vicarios omnes Officiales Capyc. deciſio. 151. a. num. 1. ad 3. Regens de Ponte deciſ. 28. num. 45.

Vicerex duarum prouinciæ, an ſi in vna prouincia fuerit impeditus, & occupatus circa tuitionem locorum liætorialium ab incurſu hoſtium, & aliorum poſſit in alia prouincia conſtituere eius Locumtenentem; concluditur aſſentis impeditis prædictis poſſe conſtituere eius Locumtenentem Capyc. dec. 151. nu. 3. ad 7.

Vicinus, an poſſit lure congrui alterum vicinum in re vendita conuenire, & quis præſenti debeat; non fuit aliter deciſum in S. C. ſed ſuperſeſſa exequutio ſententiæ M. C. V. quæ debebat mandari exequutioni Franch. dec. 550. Maſtrill. deciſ. Sicil. 102. num. 8. Riccius in Collecta. deciſ. 6.

Vicinus, an poſſit vicino prohibere, nè teneat ſilatorium; fuit deciſum quod non Franch. dec. 625.

Vicinus Vicinum lure congrui conueniens iuxta Conſuet. Neap. pæſentis appretio, i

per conuentum vicinum fuerit res empta oblata, & demum Actor vicinus renunciansdo liri se penituerit, an tali casu licitum sit vicino actori renuntiare in præiudicium vicini conuenti, & offerētis rem emptam; fuit decifum quod sic Franch. decif. 346. Balthaff. Benedell. de lur. Prothom. in Rub. num. 65. Riccius in col. lect. dec. 6.

Vicinus, an cogi possit ad extollendum parietem, nè habeatur aspectus ad Monasterium, existente via publica intermedia fuit decifum quod sic Franch. decif. 223 Capiblan. in pragm. 1. num. 176. de Baron. Tapia in pragm. 3. de Monial. num. 1 refert postea fuisse decifum idem inter Moniales S. Andreae cum Barone Galeoto, Battaglius ad Cynum in l. 1. C. de Episcop. aud. vers. patet ex præmissis.

Vicinus, an cogi possit vendere domum Ecclesiae, pro illius ampliacione; fuit decifum quod sic, Grammat. decif. 75. & similem decifionem tradit Afflict. in præiud. Conf. quæst. 3. num. 11. Tapia in pragm. 3. de Monial. num. 3. quem etiam Afflict. citat Couarr. ver. resol. lib. 3. cap. 14. sub num. 2. & Valasc. decif. Lusitan. consult. 22. num. 2. Imo etiam cogi possunt domini ad vendendum domos, & agros, licet inuiti pro noua constructione Ecclesiarum, vt accidit in Monasterio Monialium Sanctissimæ Trinitatis sub præfidatu Comitissæ de Lemos Senio Regens de Ponte in Tract. de Potestate Proregis tit. 2. §. 4. num. 19. & seq. & Borrell. conf. 26. num. 18. Caroc. in. in eius decifio. cal. 26. nu. 13. Riccius in collect. dec. 75.

Vicinus, an teneatur de incendio domus vicini, si plenè non constet de origine ignis à domo ipsius; fuit decifum quod non. Afflict. decif. 57. Andr. Gayll. Pract. obseruat. lib. 2. obseruat. 21. & 22. latè Farinacc. in praxi crimin. tit. de var. & diuers. crimin. quæst. 110. num. 127. Borgn. Cauale. decif. Fiuizan. 36. par. 5. Riccius in collect. dec. 182. Alex. Raudens. dec. Pisan. 6. nu. 58. Idem Farinacc. in decif. Rom. crim. 60.

Vicinus, an possit petere domum cum hor-

to venditam congruam horti suo; fuit decifum non posse petere domum; sed hortum tantum contiguum horti eius Ant. de Alex. in Consect. siquis emit de Iure congrui in addit. incip. per hanc gl. fol. 329.

Vicino, an liceat tenere palerium in re sua Iuxta domum vicini; fuit tam in M. C. V. quam in S. C. decifum quod non Franch. in addit. ad Consect. non licet de facien. centim. incip. an autem liceat folio 368.

Viſtuala, an deferri possint ad infideles pro redimendis captiuis, sine scrupulo conscientie, ita vt licentia eis à Superiore temporali rectè possit concedi; concluditur in tribus casibus ea esse prohibita deferri, primo tempore belli cum eis habiti ab aliquibus Christianis legiti mè, secundo tempore pacis, in quo hæc delatio fieret in dispendium Christianorum, puta quia timentes infideles de guerra muniunt se, vel Inuadunt Christianos, tertio quando ipsi quibus portatur viſtuala exercerent piraticam; nam omnes dantes eis auxilium sunt excommunicati, extra hos casus tempore pacis non sunt prohibita mercimonia, & viſtuala deferri hostibus pro redimendis captiuis, & ita non fuit denegata licentia deferendi frumēta ad hostes pro causa prædicta, ita Capyc. dec. 150. vsque ad num. 6.

Vidua quamuis ex Iuris dispositione habeat fori electionem, an ea vti possit, si per Regem fuerit Iurisdicctio concessa cum derogatione l. vnica C. quando Imper. Inter pup. & vid. & venditione postmodum Intermedia in demanum Iurisdicctio reuerſit vniuersitati concessaque cognitione primarum causarum pro quibus causis civilibus, & criminalibus; fuit decifum quod sic Franch. dec. 517.

Vidua forum eligens, deinde nupta, an gaudeat privilegio l. vnica C. quando Imper. Inter pup. & vid. fuit decifum ex quo in quærela exposita per electionem fori non aderat iuramentum, nec poterat præstari per transitum ad secunda vota in fauorem Baronis petentis remissionē

Franch.

Franch. dec. 257. Capiplan. in prag. 8. n. 168. de Baron. & ait deinde fuisse decifum causam remitti Baroni, quia vidua non iurauerat perhorrescentiam in causa Ducis Grauinæ Tapia in Const. statui mus vt Mag. Cur. num. 32. Mastrill. decif. Sicil. 127. num. d. l. Battaglin. in addit. ad Cynum in d. l. vnica Riccius in collect. dec. 1. & 300.

Vidua, an possit vt privilegio l. vnice C. quando Imper. inter pup. & vid. aduersus aliam viduam, vel pupillum habentes simile privilegium; fuit decifum quod nō Franch. decif. 188. Muscatell. in Praxi Sacr. Conf. par. 2. glof. competentes hui. 87. Carolus Tapia l. fin. par. 2. cap. 8. num. 26. ff. de Constitut. princip. Viuius decifio. 236. num. 8. Riccius collect. decif. 1.

Vidua, vel alie miserales persone, an possint eligere forum Mag. Cur. Vic. in prauiciopio clerici, vel alterius de foro Episcopi Ecclesiastici fori; fuit decifum quod non, & in hoc procedit regula illa, quod Actor sequitur forum Rei Afflict. in Constitut. statuimus num. 33. in fine.

Vidua, an possit variare petendo vsum fructum antefati, & deinde antefatum; fuit decifum quod sic Afflict. decif. 291. num. 5. Maxilla in Consuetud. Bari in titul. de Iure dot. §. soluto matrimonio num. 12.

Vidua eligens in forum Regiam Audienciam, exponendo quarelam contra Officiales, durante officio de aliquo crimine, an causa ipsa reuideri debeat in Regia Audiencia, vel per Syndicatores eligendos in syndicatu; In contingenti casu, dum fuisset inquisitus Officialis de fuga aliquorum carceratorum homicidium patrantium; fuit tam per Regiam Audienciam, quam per Magnā Cur. Vicariæ decretum, quod causa remaneret; cumque esset appellatum ad Sacr. Conf. fuit decifum quod causa remitteretur ad Mag. Cur. Vic. quæ decreuit causam ipsam esse remittendam ad Syndicatores vna cum carceratis Foller. in Constitut. Statuimus vt Magnæ Curie

num. 128. & seq. & num. 149. ponit decisionem.

Vidua, an comprehendatur appellatione, miserabilium personarum, ita vt non includatur in beneficio Constit. Regni statuimus, cum habeat beneficium de Iure communi; fuit Iudicatum quod non glo. in d. Const. statuimus super verbo corporali præstito Sacramento, vers. nam in vidua Franch. decif. 257. vbi etiam ponit decisionem supra eo. verbo vidua.

Vidua, an sit in potestate patris, vel sui Iuris Afflict. in addit. ad Consuet. sed & mulier, incip. Napod. hic fol. 191. & 192. infimul cum Antonio de Viuaya in addit. ad eandem Consuet. incip. licet Napod. hic teneat fol. 192. consulerunt contra opinionem Napodani tenentis, quod eo ipso sit sui Iuris, vt etiam ibi Pisanell. in addit. incip. vide rex. cum glof. fol. 192. tamen fuit decifum in fauorem patris in contingenti casu, vt non sit sui Iuris Scipio Buccinus in addit. ad dictam Consuet. incip. is casus fuit fol. 191. & dixi supra verbo filia maritata vbi allegatur decifio Gram. cum alijs.

Vinum, an comprehendatur appellatione, victualium in materia Capit. Regni publici, multis rationibus fundat Fabius de Monteleone in sua Pract. Abitra: par. 4. quæst. 1. num. 935. cum seq. quod sic, quamuis aliter fuerit decretum per S. C. vt ipse fatetur d. num. 935. ibi nisi Sacri Consilij censuram in contrarium viderim.

Vir, an excludatur a dotibus, existente pacto de non succedendo in eis; fuit dictum quod sic Franch. dec. 491.

Vir promittens vxorem suam renuntiare facere, an excusetur faciendo omne suum posse; fuit decifum non teneri, & ita alias fuisse Iudicatum in Sacr. Conf. affirmat Afflict. decif. 295. & seq. vbi Grammat. in addit. & in decif. 102. sub num. 110. & in fine dictæ decisionis in occurrenti casu inquit fuisse absolutum virum, & latius prosequitur Idem Grammat. in quæstio. 2. post decif. Bertazol. in Tract. clausul. clausul. 4. glof. 9. Vrsill. decifio. 23. num. 5. & melius decifio. 295. num. 2. vbi Sacr. Conf. semper Iudicasse pro hac

Yy opi-

opinione Grammat. vbi refert aliam decisionem Sac. Conf. nouissimè terminatam, & Paris. conf. 110. volum. 1. num. 26. & 42. vide supra verbo promittens.

Vir si promiserit conseruare bona corredalia, & illa restituere Inueterata, & vsu consumpta, prout reperirentur, an talia verba operentur, quod probata dilapidatione corredi per virum aliter quam consumando vsu teneatur, si non referuentur; Sac. Conf. noluit condemnare hæredes viri, licet vir fecisset dictam promissionem, sed reseruauit sibi meliorem deliberationem Capyc. in addit. ad Consuet. Viro mortuo §. ita quod incip. ad istam gloss. fol. 247. Molfesius in Consuetud. Neapolit. par. 6. quæstio. 7. num. 20.

Virgo stuprata, an gaudeat beneficijs Virginitatis in electione fori contra stuprantem; fuit decifum quod sic, & proinde non esse locum petite remissioni Franch. decifio. 599. Riccius in Collect. decifio. 1. & 137.

Virgo patrem habens, quamuis patre non accusante de nece filij, possit accusare; an pariter gaudere beneficio l. vnicæ C. quando Imper. Inter pupil. & vid. & licet alias fuisset decifum quod posset, tamen non deciditur in decif. de Franch. 100. vbi omnia cumulantur Muscatell. in praxi Sac. Conf. par. 2. gloss. competentes num. 37. & seq. Capiblane. in pragm. 8. de Baron. num. 163. & seq. Tapia in Constitut. Statuimus num. 18. & 20. in Iure Regni, Viuius decifio. 165. num. 3. Mastrill. decifio. Sicil. 127. num. 8. Io. Franc. del Castillo decif. Sicil. 48. num. 11.

Virgo in capillo, an fori electione gaudeat, dum de ea mentio non fiat in l. 1. C. quædo Imper. inter pup. & vid. Andr. in Constitut. Statuimus vt Mag. Cur. dixit quod sic, & ita sapius decifum, quem citat Franch. decifio. 100. in princip. qui subdit ita passim Iudicarum fuisse, & Iudicari, & ita communiter obseruatur in omnibus Regijs Tribunalibus.

Vita, & militia, an debeatur filio nato ex secundogenito, quando pater prior mor-

tuus esset in vita Aui; fuit decifum quod sic Franchis decifione 542. cum citat Mastrillus decifione Sicilicæ 165. num. 2. Riccius in Collect. decifio. 26.

Vita & militia debita fratri minori super feudo, si enim feudum ob rebellionem fratris maioris ad Fiscum peruenerit, an minor frater similiter rebellis, ex gratia restitutus consequi debeat; fuit decifum quod sic Franch. decifio. 714.

Vita, & militia, an debeatur primogenito, qui seipsum inhabilitauit ad successionem feudi per assumptionem habitus Clericalis; fuit decifum quod sic, & ob id in liquidatione vitæ & militiæ debite secundogenitis esse habendam rationem personæ primogeniti Franchis decifione 20. Mastrillus decifione Sicilicæ 85. num. 11. & decifione 165. num. 3. Ostauius Bammacarius in cap. qui Clericus numero 162. si de feud. defunct. controu.

Vita, & militia debita à primogenito secundogenitis, quanta esse debeat, secundum opiniones aliorum cum legitima æquiparatur, in diuisione tamen tutius erit secundum Andr. vt concordetur cum Primogenito Secundogeniti, secundum quam opinionem fuit decifum in Sac. Conf. Afflic. in Cont. Comitibus num. 5.

Vita, & militia, an debeatur fratri secundogenito, cui pater feudum reliquit a fratre primogenito succedente in feudis paternis, quamuis non fuerit decifum; concluditur quod sic per Afflic. decif. 138. num. 4. Lanar. conf. 33. num. 13. Io. Andr. de Georg. allegat. 9. num. 36. quæ quidem conclusio multifariam controuertitur per Fab. de Anna conf. 120. semper in hac causa num. 26. & seq. & conf. 121. seq. Iacobus Menoch. num. 13. & tamen contra eius opinionem nouissimè fuit decifum vt infra in verbo vita, & militia Mastrill. decifione Sicilicæ 165. num. 14. & seq. Surd. in Tract. de Aliment. titul. 7. quæst. 15. num. 22. de qua nouissima decifio. contra Afflicum mentionem facit Ostauius Bammacarius in cap. qui Clericus numero 212. si de

fi de feud. de funct. contro. & fuit in causa Illustrissimi Cardinalis Columnæ cum Magno Regni Conestabili Marco Antonio Columna.

Vita, & militia, an debeatur fratribus secundogenitis per primogenitum, & quod fuit decifum quod sic Capyc. decif. 158. num. 8.

Vita, & militia, an taxetur, & vadat iuxta legitimam in Regno; fuit iudicatum quod sic Capyc. decif. 211. num. 2. Franc. de Amicis in cap. 1. de ijs, qui feud. dar. poss. §. & veniendo ad primam. folio 162.

Vita, & militia, an debeatur fratri secundogenito, ex successione transuersalium; fuit decifum vitam, & militiam deberi etiam ex successione in linea transuersali, & propterea fuit condemnatus primogenitus ad soluendum vitam, & militiam fratri secundogenito Capyc. decif. 211. in princ.

Vita, & militia, an debeatur per refutatorum feudorum fratribus; fuit decifum quod sic Anna alleg. 23. & in repet. cap. 1. de vassall. decrep. etat. num. 224. Franc. de Amicis in cap. 1. de his, qui feud. dar. poss. §. & veniendo ad primam fol. 163. vers. vnde ego infero Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. tit. 8. in princ. num. 7. in fine, Mastrill. in decif. Sicil. 1. num. 9. Milanens. decif. Sicil. 8. lib. 1. num. 286. Idem Reg. de Ponte in prelud. feud. lect. 2. num. 55.

Vita, & militia, an debeatur filio secundogenito Clerico, presbytero, vel Prelato; fuit decifum in Sac. Conf. quod sic Paris de Puteo de finibus feudorum in cap. incip. nunc videndum dubium num. 31. fol. 177. ater. Octau. Bammacar. in c. qui clericus num. 162. si de feud. defun. mil. contr. sit.

Vita, & militia, an debeatur filio secundogenito ob feudum primogenito ex filijs forotis relictum ab Auunculo, quorum primogenitus successerat in eo, quod tenebatur per Auunculum; fuit decifum per Sac. Conf. quod sic Loffed. in Paraphr. feud. in c. 1. sup verbo vel danda militia fratri minori de Inuest. de re alien. fact.

vers. dubitatur, si moritur Auunculus, Minad. in Const. in aliquibus vers. filiorum num. 7. annuit vnum & obtinisse, vt etiam in linea transuersali debeatur vita, & militia, quod antea nunquam fuerat iudicatum, iudens eius allegationes retulisse, & transcribisse ad Loffed.

Vita, & militia, an præstetur de iure luendi Regens de Ponte conf. 79. num. 29. concludit quod sic, & ita alias fuisse terminatum asserit, eum citat Fab. de Anna. conf. 4. num. 81.

Vita, & militia, an debeatur fratri, & sic in linea transuersali, dato quod ipsa non sit loco portionis, sed loco legitimæ, vnde vt si semel ex successione paterna fuerit illa soluta, iterum debeatur ex successione fraterna concludit Fab. de Anna. in conf. 6. quæ pro huius causæ, quod sit loco legitimæ, & quod debeatur in linea transuersali, at si semel fuerit soluta ex successione patris, amplius non debeatur ex successione fraterna, & ita in dicto casu transcurso fuit iuxta conf. ipsum per S. Conf. decifum, vt ipsemet tradit in Apostilla impressa in 2. volum. conf. post argumenta ipsorum incip. audiui aliquos, qui magis aliena vers. sextum Consilium fuit corroboratum decisione pro Consilio, eum citat Georg. allegat. 9. Illustr. Dominus Dux num. 22. annuens istam decisionem differre ab alia, ex quo hic Tertiogenitus habuit vitam, & militiam à Primogenito in feudo paterno, & mortuo primogenito successerat secundogenitus, à quo petebat Idem tertiogenitus aliam vitam & militiam, & sic duplici ordine grauabatur feudum Mastrill. in decif. Sicil. num. 8. latissime Modernus Author Molfesius in conf. 9. impresso post Comment. ad Consuetud. Neapolitan. num. 6. vbi tradit in causa Principis Hostiliani cum Clerico Ioan. Francisco fratre fuisse decifum deberi vitam & militiam in linea transuersali in successione Auunculi Comitum Aliani, vt vbi per eum.

Vita, & militia, an debeatur Nepoti bonis Aui, quam habiturus esset pater eius præmortuus, si superuivisset; fuit

Yy 2 deci.

decisum in contingenti casu per Sacrum Consilium quod sic, ex aucta doctrina Isern. in Constitut. Comitibus versicul. quid ergo si Primogenitus, ut refert Georg. in alleg. 9. Illustr. Dominus Dux num. 24.

Vita, & militia, an sit per primogenitum, praestanda secundogenito de fructibus feudi perceptis, licet tempore perceptionis, & conseruationis, ex hostium Inuasionis deperditis; fuit decifum quod debeatur Minad. decifione 10. Marcellus, & citant Franch. decifion. 121. num. 12. Anna conf. 4. num. 61. Masullus ad Capyc. decifio. 211. num. 6. Borga. Cauale. decifio. Fiuizan. 12. p. 3. num. 32. Riccius in Collect. decif. 26.

Vita, & militia, an debeatur filio secundogenito per filium primogenitum succedentem in feudo Aui, ex quo per Constit. Regni Comitibus disponitur ut debeatur vita, & militia ex feudo à patre prouento fratribus; fuit iudicatum in fauorem filij petentis vitam, & militiam Minad. conf. 1. pramido, vbi in fine ponit decifionem, Franc. de Amicis in cap. 1. de his, qui feud. dar. poss. 5. & veniendo ad primam fol. 162. Masull. ad Capyc. decif. 211. num. 7. Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proregis tit. 8. in princ. num. 41.

Vita, & militia, an debeatur filio primogenito, qui feudo renunciavit, & effectus esset Clericus, & ita per rescriptum Imperiale, seu Regale fuit determinatum Minad. in Const. in aliquibus vers. filiorum num. 12.

Vita, & militia, an debeatur filio secundogenito clerico; fuit pluries decifum quod sic Minad. in Constit. in aliquibus vers. filiorum num. 7. latè Regens de Ponte in tract. de Potestate Proregis tit. 7. §. 4. num. 28. vbi tradit id pluries fuisse decifum, quem allegat nouissimè Molfes. conf. 9. num. 4. supra eo. verbo vita, & militia.

Vitium litigiosi, an contrahatur ex cessione, quæ sit ex iuris necessitate; Concluditur quod non, & ita pluries S. C. deciderit Reg. de Ponte conf. 6, & si punctus

num. 20. & seq. & ibi nu. 23. ponit decifionem, cum citat Georg. allegat. 33. nu. 30. & 31. vbi notat, quod actio deducta in Iudicio possit cedi, absque vitio litigiosi, & sic Instantia transit cum cessione lutorum.

Vnio Aularum, licet peti possit post citationem ad dicendum, infra quindecim dies iuxta formam Reg. Pragm. & an compræhendantur causæ in lineæ expeditionis, existentes antè promulgationem Prag. fuit decifum quod sic Franch. decif. 300.

Vnio feudorum, an censetur facta, si in priuilegio concessionis fuerit dictum quod Comitatus sit erectus, & vnité cõsistat in Terris in priuilegio concessionis nominatis, ex verbis illis videlicet consistentem in infrascriptis Terris, & cum tota vis cõsistere videatur in verborum prolatione, in priuilegio contentorum, si assertiue, dispositiue, vel narratiue essent prolata, & ob id concluditur vnionem minimè esse probatam per talia verba, cum, in eo casu adsint clausulæ ad finem, vt concessio valeat, non poterant operari ad alium finem, videlicet vt verba narratiua, vel assertiua narrationem facerent vnionis, & erectionis, nam quod principaliter sit, erit attendendum, & ita concludit Fab. de Anna in conf. 44. quæ hæc causam, qui in eius Apostilla impressa, in secundo volum. Consil. incip. audiui aliquos, qui magis aliena scripta inquit, vers. casus consil. 44. non adhuc decifus, sed tamen in causa simili Ducis Seminarie cum Barone Caciuri decifum in fauorem de hoc anno 1600. Mensis Iulij in Sac. Conf. pro quo allegauit Georg. allegat. 5. Illustr. Princeps num. 74. refert fuisse conuentum absolutum, quia non habuit vnitatem feudi veram, qui sub num. 20. addit huic allegat. Annæ decif. Sac. Conf. fuisse discussum, si concessio faciebat indiuiduitatem, & hoc non obstante fuit processum ad venditionem Motæ Bufalinæ, de Baronia Bianci, & num. 38. subdit idcirco Sac. Confil. processisse ad illius venditionem, non obstante, quod Comes debitor se opposuisset, quoniam creditores habebant bona

bona obligata, mediante assensu, & ipse ut potuisset impedire venditionem, debebat debita solvere; vnde Sac. Cōs. non cognouit de diuinitate feudi; sed de potestate Comitum reuocantis alienationem necessariam, quod non potuit; dum non soluebat debita.

Vnio feudorum, an præsumatur ex verbis assertiuis in priuilegio concessionis, adiectis, in quo apparet Baroniam fuisse concessam à Rege alicui cum aliquo Casale, quod erat de Baroniam alterius, ad Regem deuolutum, & licet fuisset probatum prædictum Casale esse de Baroniam, cum quo erat unitum; fuit tandem decisum contrarium in causa Ducis Suefæ, cum Balthasare Milano, & hoc auctoris verbis priuilegij, in quo explicitè dicebatur talem Baroniam, & sub ea expressè contineri tale Casale &c. quod quidem erat de alia Baroniam Reg. de Ponte consil. 57. numero 4. in paucis Georg. allegat. 5. num. 30. & 70. Capiblan. in pragmatika 8. num. 196. de Baron.

Vniuersitas pro electione Syndici, & Electorum poterit congregare præsentem Officiali iustitiæ, an si contra Baronem, vel Officiale voluerit congregare parlamenta debeat Interuenire Officialis, in ijs enim casibus, quamuis petita, & non obtenta licentia Officialis fuisset, accedente tamen superiorum autoritate congregatur, ex practica relata per Franck. decisione 446. Capiblan. in pragmatika 10. num. 57. de Baron. Regens de Ponte in Tractat. de Potestate Proregis titul. 2. de Abundant. Ciuitat. 5. 7. num. 16.

Vniuersitates, quamuis non possint cogi ad reparationem Castrorum, nisi quando de lure teneantur, & hoc esset, ut non teneantur ad construendum noua Castra; sed vetera reficiendum, an si Rex vendiderit Castrum, ad quod reficiendum, Castra vicina sunt obligata, si per hoc lus reficiendi, seu compellendi Vicinos ad contribuendum, in emptorem transfertur; fuit decum quod non Franck. decisione 78. meminit Kouit. in pra-

gmatica 1. de Salar. cor. qui mihi proseruit. Cur. num. 6. Capiblan. in pragmatika 16. de Baron. num. 28. Regens de Ponte in tract. de Potestate Proregis tit. 3. de Elect. Official. 5. 1. nu. 34.

Vniuersitas, quamuis admittatur ad petendum demanum, facta venditione per Baronem de Terra, an etiam admittatur ad venditionem Iurisdictionis secundarum causarum, Portulania, & lurrum ponderum, & mensurarum, Barone contradicente, & petente se ad talia admitti; fuit decum in fauorem Baronis Franchis decisione 17. num. 4. & seq. Capiblan. in pragmatika 8. part. 2. num. 28. de Baron. Franciscus de Amicis in cap. 1. de his, qui feud. dar. poss. 5. sed ex hoc nu. 2. fol. 90. Fabius de Anna in nouiss. additio. ad singul. 150. eius patris, & Camill. de Curte in Diuers. lur. feud. versicul. licet autem verissima num. 65. & seq. folio 10. citat istam decisionem, annuens ita communiter in Regia Camera obseruari, concedendo prælationem in beneficium Vniuersitatis, in particularibus Iurisdictionibus, ubi refert alias decisiones & respondet dec. contrariæ, dum fuerat petita portulania, quoniam ibi erat elapsum tempus petendi, Petra ad Capi dec. 99. vers. Iure directi, Viuius in Sylua Commun. opia. in opinione 637. Princeps nu. 1. Mastrill. in cons. unico post decisionem Sicil. num. 16. & seq. Regens de Ponte in repet. cap. primi de his, qui feud. dar. poss. lect. 8. num. 26.

Vniuersitas, & Castra si teneantur ad reparationem Castrorum, & vexilla Baroni transulissent, an teneantur Baroni petenti reparationem contribuere; fuit decum quod non, quia illud erat ex speciali priuilegio, & prerogatiua Regis, & non transit in singularem successorem Campag. in Cap. Regni Grauatina post nu. 73. in addit.

Vniuersitas, an teneatur ad emendam damnum passi, & poenam pro delicto clandestino; fuit decum teneri demtaxat ad emendam damni Gramma. decisione 47. & in Contlic. si damna num.

19. & 20. Campagn. in Capit. Regni clandestinis num. 15. Iacob. Menoch. de Arbitrar. Iudic. lib. 2. Cent. 4. cas. 346. num. 17. Mutius Surg. in Annot. ad opus eius fratris de Neapol. Illustrat. cap. 22. sub privileg. 42. folio 391. versicul. Imò milites Regios Vrsill. decisio. 265. num. 5.

Vniuersitas turbans possessionem alterius, an teneatur ad interesse passum, Instante Actore, & si talis turbatio Vniuersitatis, non fuerit facta, communicato Concilio more solito ad sonum Campanæ, & quod saltem concurrant duæ partes gentium, ex tribus; fuit decisum tene-ri ad interesse, ex quo talis turbatio non fuit semel; sed pluries facta, quæ censetur ratificata per eam, & ex alijs adduc-tis per Afflict. decisione 376. Capiblanc. in pragmatica 8. in secunda par. num. 22. de Baron. Rot. Bononiens. Benin-tend. conclus. 70. num. 18. Paris. consil. 111. volum. 1. num. 72. Rot. Roman. decisione 104. par. 1. & decisione 1123. par. 3. lib. 3. auctore Tholomeo, Borga. Causal. decisione Fuiuan. 1. num. 2. par. 5. Alexan. Raudens. decis. Pisan. 13. num. 131.

Vniuersitas restituitur aduersus desertionē sententiæ, sed non aduersus lapsum In-stantiæ, vt concludit Vrsill. decisione 175. num. 2. quod licet de lure procedat, in occurrenti casu fuit declarata, appellatio deserta, ob appellationem, non prosequutam per Vniuersitatem, spatio annorum nouem, & hoc cum ali-quali cognitione prius Iurium Vniuersi-tatis circa causam principalem Vrsill. vbi supra sub nu. 3.

Vniuersitas, mediante Instrumento obliga-ta alicui pro certa summa in eo conten-ta, an teneatur soluere, obstantibus ali-quis difficultatibus, & primo quia non apparebant nomina Ciuium, quod possit prætendi facere maiorem partem Vniuer-sitatis, & in hoc dubium resultabat, si standum erat, & credendum Notario as-ferenti, in eo adfuisse duas partes Vni-uer-sitatis; secundo quia cessabat necessi-tas, aut utilitas; imò & decretum Iudicis

in alienatione rerum Vniuersitatis, & a-ctenta præscriptione saltem 40. annorum dum non fuerat petitum Creditum ab Vniuersitate per annos centumviginti; omnibus ijs circumscriptis fuit condem-nata Vniuersitas ad soluendum credito-ri ex biscentum vntijs promissis ad sexa-ginta vntias oblatas per Syndicum, & ab alijs absoluta Capyc. decis. 4. Vrsill. deci. 245. nu. 10. Mascard. de probat. conclus. 1377. num. 31. Hieronym. de Laurent. decis. Auenion. 128. nu. 24.

Vniuersitas imponens poenam contraueni-entibus in aliquo casu, sine licentia Officia-lis, an sit punienda; fuit decisum in M.C. V. Electos, & Syndicum puniendos esse ad exulandum, aut soluendum Regio Fi-sco ducatus centum Anna in Const. ter-minum vitæ nu. 159.

Vniuersitas, an præferatur Baroni, qui eme-rat secundas causas, & Portulaniam à Re-gia Curia; fuit decisum quod sic per R. C. S. facto verbo in Collaterali Consilio Anna in repet. c. 1. de vassal. decrep. etat. num. 153.

Vniuersitas petens demanum, si ei fuerit concessus terminus ad soluendum, an cla-pto termino possit purgare moram, si ve-nerit cum pecunia; fuit pluries decisum quod non in multis causis Anna in re-pet. c. 1. de Vassal. decrep. etat. nu. 261. vbi Fab. de Anna in addit. nouiss. inquit iterum fuisse Vniuersitatem exclusam, & impositum silentium.

Vniuersitas condemnata ad emendam dam-ni ex causa furti commissi in eius Ter-ritorio, & ignorantur latrones, si so-luto damno damnificato, & latrones ipsi capti fuissent, & confessi, an teneatur damnificatus restituere emendam; fuit decisum non esse locum restitutioni Gram. in Const. si damna nu. 11.

Vniuersitas, an teneatur de robaria commis-sa in eius Territorio, vel Princeps, qui tenetur ad Custodiam viarum, qui per-cipit introitus Regai; fuit decisum per Sac. Conf. iuxta aliam sententiam Regis Ferdinandi vt non teneatur ad po-nam aliquam, sed solum ad emendam pecuniarum disrobatarum Grammatic. in

in Constitu. si damna num. 19. & post num. 20. versus finem annuit alias in contingenti casu idem fuisse decifum per S. Conf. contra decreta Mag. Cur. Vic. & Provincialia.

Vniuersitas, an possit comparere aduersus Baronem, prætendendo quod Baro habeat primarum causarum cognitionem, & successiue licere ei in causa appellationis comparere in Regijs Tribunalibus non obstantibus sententijs fortè prolatis contra Fiscum, cum impositione perpetui silentij, nam prædictis Fisci inherendo Instantijs ad prædicta admitti, etiam per viam restitutionis in integrum petierat; Cum autem fuisset vna concessio de pluribus exhibita, in qua apparebat cognitio primarum, & secundarum causarum, non erat necesse alias exhibere, & successiue obstantibus exceptionibus rei Iudicatæ, & perpetui silentij contra Regium Fiscum promulgatis, non erat locus restitutioni in integrum petitiæ per Vniuersitatem, & ita concluditur pro Barone contra Vniuersitatem, secundum, quæ fuit Iudicatum Regens de Ponte consil. 58. Regius Fiscus, vbi in fine ponit decisionem, cum citat Georg. alleg. 6. nu. 6.

Vniuersitates, an possint se congregare sine licentia pro necessitatibus priuatis; fuit in pluribus causis Iudicatum in S. C. quod sic lo. Franc. Capiblan. in prag. 10. nu. 58. de Baro.

Vniuersitas, an debeat admitti ad petendum emanum, si fuerit facta venditio Terræ à Patre filio primogenito pro certo pretio; fuit decifum in Sacr. Conf. quod non per doctrinam Andr. in cap. 1. de alienat. feud. pater. vers. fratri in fine, quia non est alienatio dare illi, qui sine alienatione succederet Franc. de Amicis in c. 1. de his, qui feud. dar. poss. S. sed an in hoc sub num. 9. vers. hæc sunt verba. fol. 249.

Vniuersitas, an teneatur rescire damna illata per fures, latrones, & disrobatores stratarum, damnum passis, si consueuerit soluere salarium pro custodiendis ipsius Territorijs Barricello Campestri;

fuit decifum in contingenti casu quod teneatur per Sacr. Conf. & proinde fuit absoluta Vniuersitas ab Imperitis per dñ num passos, vt refert Franciscus Viuius in Sylua commun. opinio. in 751. opinione statutum in fine, & idem refert obtinuisse in Regia Audientia Principatus Citra, & Basilicatæ, Imo in Regio Colateralis Consilio Carauit. in Ritu Magne Curie Vicariæ 311. num. 6. conferunt allegata per Mut. Surgent. in annot. ad opus eius fratris de Neap. Illustr. cap. 22 priuileg. 42. fol. 390. vers. & vt semel dicam, de quo extat pragmatica 1. de damna clandest.

Vniuersitas, an habeat Fori electionem; fuit in contingenti casu petita remissio per Vniuersitatem ad Curiam Baronis, ipsam eligendo in forum, & per Regiam Audientiam Principatus Citra, & Basilicatæ decretum fuit causam esse remittendam ad Curiam Baronis, & confirmatum decretum per M. C. V. vt tradit Carauit. in Ritu 233. sub nu. 3. vers. eodem modo in vniuersitatibus.

Voluntas testatoris ad declarationem legati incerti, an possit probari per heredem testatoris, vxorem, & sororem ex voluntate testatoris, vel ipsi censcantur arbitratore relinqui per testatorem, in declarando incertam dotem relictam; fuit votatum, & conclusum, quod hæres, vxor, & soror non sint testes habiles ad testificandum eius voluntatem; quia hoc non ordinauit testator; sed arbitratore ordinati à testatore ad taxandum dotem Afflicti dec. 371. à nu. 4. ad 8.

Vota conditionalia alternatiua, vel incerta in electionibus Syndici, & Electorum, vt puta si talis esse poterit, an redundare debeant in fauorem Electi; fuit decifum quod non Franch. dec. 438.

Votum Iudicis, si reperiretur adnotatum super processum, & registratum in libro decretorum liberationis Inquisiti in tremibus depositati, & per fidem superuenientem Iudicis prædicti, non aliter exercentis officium, an sit validum; fuit decifum in fauorem Fisci non esse validum, & cum esset per Magnam Curiam

Vicariæ decretum quod tempus tritemium loco pœnæ cederet, non fuit delatum recurſui petito à Fiſco per Sac. Conſil. vt per Franch. deciſione 185. Fabius de Anna conf. 61. num. 69. Regens de Ponte conf. 60. num. 24. Petr. Caball. Reſolut. Crimin. Cent. 2. caſ. 133. num. 6. Riccius in Collecta. deciſion. 149.

Vſuræ decurſæ durante tempore reſtitutionis fideicommiſſi Creditoribus hereditarijs debita, an hæres, vel fideicommiſſarius eas ſoluere teneatur; fuit deciſum contra hæres Franch. deciſione 49. Capiblanc. in pragm. 5. de Baron. num. 34. Sempron. Alcia determinat. 19. num. 23.

Vſuræ centefimæ rei Iudicatae, ſeu intereſſe, an debeantur non obſtante receptione ſortis facta per Procuratorem ſine proteſtatione; fuit deciſum, quod quando Interreſſe debetur Iure actionis, receptio ſortis ſine proteſtatione facta, non præiudicat circa Interreſſe, & ſic fuit proceſſum ad liquidationem Franch. deciſio. 21. Maſtrill. deciſione Sicil. 124. num. 30.

Vſurarum cognitio, an ſpectet ad Baronem habentem merum Imperium, cum pro illo Crimine Imponatur publicatio bonorum, quæ eſt de Regalibus; fuit deciſum quod ſic Rouit. in pragmatica. 1. de vſurarijs num. 12. & ſic alias per Sac. Conſil. non obſtante decreto Mag. Cur. Vicariæ fuit remiſſus Baroni petenti Vaſſallum Inquiſitum de crimine Vſuræ, reſert Viuius deciſione 237. cum citat Ioan. Franciſc. Capiblanc. pragma. 8. num. 110. de Baro. & vide ſupra verbo Barones, eandem deciſionem citat Marc. Ant. Surg. de Neap. Illuſt. cap. 15. ſub num. 21.

Vſuræ, ſeu alimenta dotium, non ſolatarum marito, quamuis debeantur elapſo biennio, an peti poſſint ſi multum temporis ſpatium elapſum eſſet, ita vt præſumi videatur tacita donatio; fuit deciſum deberi elapſo biennio in antea vſque ad tempus petitionis Grammat. deciſione 70. Maſcard. de Probat. con-

cluſ. 1377. num. 96. Viuius in Sylva commun. opin. in opinione 628. præſcribi, Magon. deciſione Florent. 83. num. 10.

Vſuræ, ſeu intereſſe dotis, an debeantur vigore contractus mutui dependentis ex contractu promiſſionis dotium tranſuſi in mutuum, ita vt tranſeat, cum eiſdem priuilegijs dotis, quoad curſum vſurarum, & intereſſurij dotalis; eſt in voto quod non debeantur ex quo, antequam viro fiat Inſtrumentum mutui, ſeu eo contextu vir conſitetur ſe recepiſſe dotem, & quietat, ac liberat promiſſorem; Imo caſſat, & annullat omnes promiſſiones vnde non vigore nouationis; ſed extinctionis totalis tollitur prima obligatio, & ita mutuum non verè dependet ex contractu primeuo Capyc. deciſione 183. Lanar. conſil. 18. numero 9.

Vſus relictus alicui, quamuis cenſeatur merus vſus relictus; ſed an res relictæ ad vſum, ſeu pro vſu intelligatur cum proprietate; nam in ſuſto Vniuerſitas conuenta à Barone ſuper locatione Territorij vltra vſum Vniuerſitatis, deducto vſu ipſius, ex quo in conceſſione Territorij facta Vniuerſitati ad vſum, ſeu pro vſu Bouum domitorum, non intelligebatur quoad proprietatem, Iuxta mentem Baronis; fuit ſemel votatum in fauorem Vniuerſitatis, vt intelligatur etiam quoad proprietatem Capyc. deciſione 188. Michael Craſſ. de ſucceſſ. ab inſteſt. §. legatum quæſtio. 36. Capiblanc. in pragmat. 12. num. 34. de Baron. Surd. in Traçta. de Aliment. titu. 2. quæſt. 1. colum. 6.

Vſusfructus portionis hereditatis fraternæ competens filio, an patre proprietario ad ſecunda vota tranſeunte, & de proprietario effecto vſuſfructuario, eidem acquiratur; fuit deciſum quod non Franch. deciſione 573. Moſſeſius in Comment. ad Conſuet. Neapol. par. 4. quæſtio. 39. numero 8. Riccius in Collecta. deciſio. 221.

Vſusfructus bonorum aduentitiorum ad filios ſpectans ſuccedentes cum patre filio

lio premortuo, an procedat, si ab extraneo pater cum filiis fuerit institutus, ut competat patri, & non filiis usufructus portionum filiorum; fuit decifum fpectare ad filios, excludo patre Franch. decif. 65.1.

V usufructuarius rei, possessionem adipiscens non data cautione de vtendo, fruendo &c. an cogatur eam dare, Instante proprietario, & si dare nequeat ob paupertatem, an admittatur ad iuratoriā cautionem; fuit decifum rem possessam ab usufructuario esse consignandam proprietario, prout satisfatione de soluendo omnes fructus usufructuario, deductis expensis faciendis in cultura, & recoleccione fructuum Franch. dec. 497. Riccius in collect. dec. 318.

V usufructus, siue interesse respectu antefati, an erit in electione vxoris, quando antefatum esset constitutum in pecunia, vel pecunia pro antefato post eius mortem velle, vel recipere à filiis usufructum competentem; fuit decifum quod sic, Afflictus decisione 291. sequitur Grammat. decifio. 103. num. 96. & seq. quamvis contrarium fuerit iudicatum per S. Citefte Capyc. dec. 65. vt non debeat usufructus vxori, nec pro prætérito nec pro futuro; sed ibi Gram. concordando opiniones, recenset cum distinctione intelligendum esse; nam aut matrimonium esset solutum per mortem viri, superstitibus filiis, tunc procedit decifio Capyc. si vero absque filiis procedit decifio Afflicti, vt hæredes teneantur restituere pecuniam pro antefato, tam in proprietate, quam in usufructu, tamen ibi num. 98. concludit Grammat. hodiè indifferenter obseruari usufructum deberi, tam si matrimonium esset solutum per mortem viri, filiis existentibus, quam non existentibus & ponit plures decisiones sub numero 99. 100. & seq. & in casu illius decisionis, ita fuisse decifum faceret in fine, Maxill. in Consuetud. Bari titul. de iur. dot. §. soluto matrimonio num. 12. Moissef. in Comment. ad Consuetud. Neapol. par. 7. quæst. 12.

V usufructus dotis, an debeat vxori, pendente lite reclamationis sententiæ assistentiæ dotis, ac usufructus; fuit decifum quod sic, quia talis usufructus debetur vigore instrumenti dotalis, & Consuetudinis, Afflict. decif. 93. Riccius in Collect. dec. 175.

V usufructus dotis soluto matrimonio, an vxori debeat extra Ciuitatem Neapol. hoc est de iure communi; fuit decifum non dari usufructum dotis, nisi quando debitor dotis fuerit in mora, & vxor esset pauper & non haberet vnde se aleret, nisi de sua dote, vel constaret passam fuisse interesse, etiam quod haberet aliunde vt viuere posset, tunc ratione interesse passum debetur istud interesse, si esset probatum, & liquidabitur ad rationem ducatorum quinque pro centenario Afflictus decisione 284. Lannar. conf. 26. in princip. Pellice. ad Consuetud. Auerse cap. 9. num. 296. Maxilla in Consuetud. Bari titul. de iur. dot. §. soluto matrimonio num. 5. Coarr. lib. 3. var. Refolut. cap. 1. versicul. sexto hic, Anton. Thesaur. decisione Pedemontan. 43. num. 2. Viuius decisione 422. num. 18. Borgn. Cauale. decisione Fiuizan. 8. par. 3. num. 33. & decisione 28. par. 1. in addit. num. 9. & decisione 35. num. 25. decisione 11. par. 2. num. 23. & decisione 18. num. 19. Farinace. decisione Romana 772. cent. 7. in fine Petr. Rebuff. in tract. de sentent. prouis. præiudicial. verbo in materie de dot. glos. 1. num. 10. & 15. Joseph Sesse. deci. Aragon. 68. num. 47.

V usufructus antefati consistentis in pecunia, an debeat vxori per filios, vel illud, ad quod tenentur ratione moræ commissæ etiam de iure Canonico; fuit decifum, quod non debeat usufructus pecuniæ antefati vxori, nec pro præfenti, nec in futurum; sed solum teneri hæredes restituere pecuniam debitam pro antefato in proprietate, & usufructu, quando non essent filij cum cautione de restituendo Afflictus decisione 291. Franchis decifion. 472. Pisanel. in addit. ad istam decifionem, Afflicti

si dicitur contrarium fuisse decifum, & ita hodie feruari, nam si antefatum debetur eo ipso, quod non soluitur in tempore, erit habenda ratio lucri quod potuisset percipi ex Consuetudine Grammat. decifione 103. num. 96. & 97. Anto. Thesaur. decifio. Pedemont. 45. inquit contra Afflictum nouissimè decifum in illo Senatu, Borgn. Cauale. decifione Fiuizan. 8. par. 3. num. 33. & seq. Ascia determinat. 12. num. 6. Molfesius in Comment. ad Consue. Neapol. par. 7. quæst. 12. num. 10. Riccius in Collect. decif. 87.

Vsfusfructus bonorum feudalium filij, an spectet ad patrem; fuit decifum quod sic Vrfill. dec. 241. sub nu. 3.

Vsfusfructus antefati non soluti, an debeatur vxori, existente filia superflite, dum proprietas dari non possit, cum esset in electione vxoris, an vellet ab heredibus viri consequi pecuniam, præstita ei cautione de vtendo, fruendo, an recipere vsuras competentes; fuit votatum esse condemnandos conuentos ad soluendum vntias vigintiquinque pro antefato, præstita cautione secundum Consuetudinem Neapolitanam vna cum vsufuctu liquidando, tempore executionis Capyc. decifione 65. Franchis decifione 472. Maxilla in Consuetudin. Bari Rubric. de Iur. dot. §. soluto matrimonio num. 12. Grammat. decifione 103. num. 97. Anton. Thesaur. decifione Pedemont. 45. impugnatur istam decifionem contra quam fuit decifum in illo senatu, vide supra verbo vsufusfructus, Molfesius in Comment. ad Consuetud. Neap. p. 7. quæst. 12. Riccius in Collect. decif. 87.

Vsfusfructus dotium, an debeatur per heredes viri, stante legato facto vxori alimentorum, si dotes non fuerint infra tempus restitutæ per heredes; fuit decifum in Sacro Consilio quod non; quia legatum alimentorum confunditur, & censetur factum animo compensandi cū hoc debito, vt refert Anton. de Alexan. in Consuetu. heredes mariti de Iur. dot. incip. quid si maritus folio 242. licet con-

trarium postea fuerit decifum per eundem Sac. Consil. vt refert ibi Iacob. Ancellus de Boctis in additio. incip. contrarium fuit decifum folio 242. vt vtrumque debeatur, & hoc in causa Nicolai Antonij Loffredi, cum creditoribus Nunt. Pellic. in Consuetudin. Auerf. cap. 7. hum. 236. & 237. Molfesius in Comment. ad Consuet. Neap. p. 6. q. 1. r. num. 9. & 24.

Vsfusfructus mulieri relictus à testatore omnium eius bonorum, filiis existentibus non debetur, nisi alimenta sed si aliter per coniecturas appareret, de mente testatoris integrè debetur vsufusfructus, vt fuit iudicatum in Regia Audientia Capitanatæ, & confirmatum per Sac. Consil. refert Viuius decifio. 29. num. 2.

Vulnerans se ipsum reddendo se inhabilem ad remigandum, qua poena puniatur; non fuit decifum Grammat. decifione 44. vbi concludit puniendum esse, ac si alium vulnerasset, licet in eo casu per concessionem termini defensionum, non fuit causa decisa.

Vulnerans, an teneatur de occiso, si ex negligentia vulnerati, & culpa mors inde successerit; fuit iudicatum in Sac. Consil. extra ordinem esse puniendum Grammat. in consil. crimin. 2. de quo meminit Clar. in §. homicidium num. 3. in fine, & vide supra verbo poena mortis, ad ornatum vide Petr. Caball. Resolut. Crimin. cent. 3. cas. 248. sub num. 36. & per totum.

Vulnerans equum præ dolore fractus, quia ipsum mortificauerat, an teneatur ad interesse; fuit decifum in Mag. Curia Vicariæ quod non Anna in singul. 173. Equus.

Vulnerans aliquem cum ense in capite, qui prius vulnerantem Insultauerat, si inde mors sequuta esset ex mala negligentia, & Impericia Medici, mala qualitate vulnerati, & bona vulnerantis, ac remissione ipsius vulneranti, siue exculpatione, asserendo insultasse ipsum per prius, qua poena erit plestendus; fuit per Mag. Cur. Vicariæ condemnatus ad poe-

poenam exilij biennalis, necnon ad solvendum ducatus centum Curia Grammat. voto 24. Redemptoris gentium, suffragio &c. latius exornat istam decisionem Modernus Petr. Caball. Resolut. Crim. Cent. 1. cas. 17.

Vxor, an possit dotem petere à Socero per eum receptam, quam postmodum cum consensu Nurus, accedente decreto Iudicis restituit Patruo dotanti, qui denique viro restituit, eamque dissipavit; fuit decifum in favorem mulieris Franch. decif. 381.

Vxor, quamvis sequatur forum viri, si vir ob exercitium alicuius artis haberet fore electionem, an vxor eius ex persona viri declinatoriam fore ad Artem habere possit; fuit decifum quod non Franchis decisione 363. Capiblan. in pragmatica 8. num. 24. de Baron. idem dicit fuisse decifum Nunt. Tartagl. in Pract. Ciuili par. 2. nu. 22. quamvis non citet Franch. Milanens. dec. Sicil. 10. lib. 1. in princ.

Vxor, an dari possit Curatrix viro prodigo; fuit decifum quod non, nisi ex dispositione Proregis Franch. decif. 348. Anna sing. 191. femina.

Vxores duas eodem tempore habens, eo existente carcerato, an debeat remitti ad Iudicem Ecclesiasticum; fuit decifum quod non Franchis decisione 36. latissime Modernus Doctor Petrus Caballus Resolut. Criminal. Cent. 1. Cas. 98. num. 31.

Vxor infimul cum viro vendens rem stabilem, si ambo confessi essent pretium, an mortuo viro, & vxor dotem petierit, talis confessio sibi noceat, vt saltem pro medietate pretij soluti, excomputatio fieret in dote, quod presumitur de Iure; fuit decifum talem confessionem Mulieri non præiudicare nisi constaret medietatem pretij fuisse versam in utilitatem mulieris, Afflictus decisione 209. Franchis decisione 474. Tiraquelus de Retract. Lignag. §. 31. Glor. 1. num. 5. Viuius in Sylua Commun. opin. in 483. opinione Maritus in fine Gama. decisione Lusitan. 227. num. 3. Valasc.

decif. Lusitan. consult. 83. num. 8. Catell. Cotta in verbo mulieres, Anton. Fab. in eius Codice titul. de Iur. dot. definit. 8.

Vxor mortuo viro, si inhabitauerit in domo locata per virum, an teneatur ad pensionem pro rata temporis, quo habitauit post mortem viri, Concluditur quod sic nisi iure familiaritatis habitauerit ibi cū hæredibus viri prout sic fuisse decifum in Sacr. Conf. annuit Vrsill. decif. 184. cum citat Viuius in Sylua. commun. opin. in opinione 121. Coloni num. 6.

Vxor, an aëcuset maritum de adulterio; Concluditur quod non vt in facto contingisse testatur Vrsill. decif. 176. in fine num. 4.

Vxor, an possit comparere tamquam defenditrix Innocentia viri in Iudicio Criminali, & an Iudex poterit dicere, & Instare pro comparitione personæ principalis; Concluditur quod in causis, in quibus potest comparere Procurator, vt à relegatione infra; Iudex ad obuiandum malitiæ, poterit dicere, quod vult, quod reus personaliter compareat Capyc. decisione 143. Anibal Troyf. in Ritu 108. latè Farinacc. in eius Praxi Rubr. de Var. ac diuers. quæst. in quæstio. 99. p. 1. nu. 246. & seq.

Vxor feudatarij inquisiti, & contumacis, an possit comparere aduersus Fiscum, petentem sequestrum Iurisdictionis, pro eius dotibus; fuit decifum in Sacr. Consilio non esse admittendam, postquam sibi erat consultum super bonis viri, & ipsa comparebat ad eluendam poenam. Fisci Frecc. de Subfeud. lib. 2. in 29. author. num. 12. Reg. de Ponte in tract. de Potestate Proregis titul. 7. §. 1. num. 16. vbi addit aliam decisionem, licet contrarium teneat.

Vxor, an lucrificat integram tertiariam mortuo viro, licet superuiuat pater mariti, in matrimonio contracto more magnatum; fuit decifum in Sacro Consilio quod sic Iacob. Anellus de Boëtis in Consuetud. si quis, vel si qua in addit. incip. die 14. Aprilis fol. 131. Andr.

Mol-

Molfes. in Comment. ad Consuet. Neap.
p. 1. cap. 3. nu. 2.

Vxores plures eodem tempore habens, ipsasque stuprando, qua poena sit puniendus; fuit per Mag. Cur. Vicariæ condemnatus ad ultimum supplicium, & ita executum Grammat. voto 17. Summi Opificis præsidio repetito Clar. S. fornicatio num. 26. in fine, & Viuius in Sylua Commun. opinio. in opinione 1057. vxores duas num. 1.

Vxor priuilegiati, an gaudeat priuilegio

fori, ex persona eius viri; Concluditur quod sic per tex. in l. mulieres Codic. de Incol. lib. 10. dummodo ladicium sit Intentatum ad Instantiam viri, alias, non remitteretur, & ita fuit decisum in Sacro Consilio in contingenti casu, referente Regio Consiliario Cadena Inter Aureliam de Vrso, & Hieronymum de Christophano, teste Nuntio Tartaglia in Praxi M.C.V. Ciuili cap. 2. num. 22.

F I N I S.

DECE

DECISIONES POST OPERIS IMPRESSIONEM ab Authore additæ.

IMPERIVM merum, & alia iura regalia non veniunt in concessione terrarum per verba generalia, iuxta Constit. ea quæ ad decus, quæ siquidem

Constit. locum non habet in Ecclesia, & ita iudicatum fuit Ioan. Aloyf. Mommil. in suis singul. ad dictam Constit. in princip.

Interesse paragi debiti per Primogenitum forori an extinguatur prætextu alimentorum præstitorum forori prædictæ donec nuptiis tradatur; fuit decifum quod sic lunctis Aulis in causa Marchioniffæ Roboris cum Latino Vrsino, & similiter decifum fuit in eadem causa Interesse paragi non currere à die mortis patris; sed à die matrimonij, quo soror post mortem patris fuit alimentata, & pariter liquidatum ad rationem quinque pro centenario Ioan. Aloysius Mommil. in suis singul. in Constitut. in aliquibus num. 16.

Nominati in legato primo sunt præferendi cæteris, & ita primo legato debetur illis de linea tamquam primo nominati, & postea illis de familia, quinimò ordo scripturæ dat prælationem, & declarat mentem testatoris, & ita in facti contingentia iudicavit Sac. Conf. vt per Marcellum de Mauro in allega. 20. causa ista num. 3.

Officialis an teneatur de facto familiæ deputatæ per ipsum in exercitio Officij, istam quæstionem latè examinat Marcellus de Mauro in allega. 93. Officialis vbi Abbas Io. Hieron. de Mauro in additio. incip. ad totam refert fuisse discussum, & decifum in Reg. Cam. Summar. in causa Ducis Sanctæ Agatæ cum Ioan. Vincentio Valenzano, & suis creditoribus in banca Sarinetani referente Præfide Montoya, quod Officialis teneatur de facto familiæ, nec per exhibitionem ipsius liberatur, quia culpa est in mala electione

Ordo iuris an sit seruandus in causis fiscalibus; concluditur quod sic communiter per Doctores, & potissimum in rebus feudilibus de quo per Afflict. in Constit. violentias num. 51. vbi allegat Andr. de Barulo in l. 1. C. de conduct. lib. 11. dicentem vidisse cassari, & annullari processum factum cum quadam citatione in Curia Manfredi, qui citauit quendam Nobilem ad ostendendum quo iure tenebat, & possidebat quædam Castra, quæ dicebantur ad Curiam pertinere, alias priuaret Castris, nam fuit iudicatum quod dicta citatio, & processus sit nullus, quia iuris ordine non seruato.

Pragmatica edita Thori an locum sibi vendicat quando actor, vel reus fundassent se in titulis illorum Regum; fuit pluries in Sac. Conf. decifum cessare eius dispositionem in hoc casu Iacob. Anto. de Mauro in allegat. 29. optimè allegatum in princ.

Princeps an possit numerum Actuarius augere in præiudicium eorum qui emerunt Officium Actuarius à Rege; circa istam materiam doctè allegauit Iacob. Anton. de Mauro in allegat. 18. qui videtur concludere contra Actuarios ementes, tamen Abb. Hieronymus de Mauro in addit. ad dictam allegatio. tradit per Reg. Cameram Summar. in contingenti casu oppositum fuisse iudicatum annis præteritis contra Fiscum in causa Io. Pauli Crispi Magistris actorum eiusdem Reg. Cameræ.

Princeps concedendo priuilegium iurisdictionale feudatario, cum cognitione causarum Civilium, & Criminalium, ac appellationem, an censeatur velle derogare priuilegio alteri per prius concessio eiusdem rei sine causa; In facto contingenti apparebat fuisse donatam terram Mormandi Ecclesiæ Cassanoli per vtilem dominum ipsius accedente confirmatione Regis, per quem postea fuerat concessa Principi Bisiniani, qui vigore di-

re dicti priuilegij spoliauerat Iurisdictione prædictam Ecclesiam, quapropter prolata sententia per reintegratorem in beneficium Principis, fuit per Sacr. Conf. admissa appellatione Iudicatum bene appellatum, & malè Iudicatum Iacob. Anto. de Mauro in allegat. 26. in causa Illustrissimi.

Priuilegium, seu confirmatio ipsius, quod fit à Rege in principio suæ creationis, an extendatur ad petitiones, seu iniustè concessa, siuè præiudicialia, dum fuisset præsumptum per Ducem Termularum immitti in possessionem Cafalis Marcianisi vigore priuilegij concessi per Regem Ferdinandum, licet postea sub promissione confirmationis Regis Catholici nulla.

mentione facta de priuilegio concessionis eiusdem Cafalis factæ Ciuitati Capuæ, quæ in possessione reperiebatur, pro Duce ipso allegauit Anna in allegat. 69. Pro Vniuersitate Capuæ Marcellus de Mauro in 3. allegat. vbi singulariter Abbas Ioan. Hieronym. de Mauro in addit. incip. contra has refert ab eius Genitore audiuisse fuisse decusum in Reg. Camera Summ. in fauorem Ciuitatis Capuæ contra Ducem ipsum.

Spurio an possit relinqui per patrem fundus siuè pecunia pro alimentis pro eo, & filijs ipsius Afflict. in Const. Dohanæ secreti num. 9. dixit pluries vidisse Iudicatum tam in foro Ecclesiastico, quam Ciuili, quod possit relinqui.

R E G E S T V M.

† † † † † A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Vv Xx Yy.

Omnes sunt Terniones præter Yy qui est Quaternio.

N E A P O L I.

Ex Typographia Tarquinij Longhi. MDCXV.

CVM LICENTIA SUPERIORVM.

COESTVM

COESTVM

COESTVM

COESTVM

COESTVM

COESTVM

COESTVM

COESTVM

COESTVM

COESTVM

COESTVM

COESTVM

COESTVM

COESTVM

COESTVM

COESTVM

COESTVM

COESTVM

COESTVM

COESTVM

256

543